ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 265 **Τιμᾶται λεπτὰ 10.** ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΜΑΡΙΤΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

—

Παραπονούμεθα ἐν Ἑλλάδι ὅτι δὲν ἔχομεν κόμματα ἀρχῶν, ἀλλὰ κόμματα προσώπων· ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία διαφορὰ μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης κυβερνήσεως. Καὶ ὅταν **πίπτῃ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου**, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἐν τῷ τόπῳ **τελεῖται ἐπανάστασις**, τῆς ὁποίας οὔτε ὠχρὰν ἰδέαν ἔχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁπόταν ἔχωσι μεταβολὴν κυβερνητικὴν, ὁπόταν πίπτωσιν οἱ φιλελεύθεροι καὶ ἔρχωνται οἱ συντηρητικοὶ, ἢ ἀποσύρωνται αὐτοὶ καὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξουσίαν οἱ πρῶτοι. Καὶ διατί νὰ αἰσθανθῶσι τὴν πρόσψαυσιν αὔρας ἐπαναστατικῆς εἰς τὴν τοιαύτην διαδοχὴν τῶν κομμάτων; Μήπως μεταβάλλονται αἱ ἀρχαὶ τῆς διοικήσεως; Ἡ διοίκησις ἐκεῖ εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς κυβερνήσεως. Μήπως μεταβάλλεται ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική; Αὐτὴ πάντοτε ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἀγγλίας. Φιλελεύθεροι ἐκυβέρνων κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον καὶ συντηρητικοὶ κατὰ τὸν ῥωσσοτουρκικόν. Ἀμφότεροι ἠκολούθησαν τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Ἂς ἐπρόκειτο περὶ Αἰγύπτου ἢ περὶ Ἰνδιῶν· ἑκάτερον τῶν κομμάτων θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Μόνη διαφορὰ, ὅταν κυβερνῶσιν οἱ μὲν ἢ οἱ δὲ εἶναι περὶ τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίων, τῶν ὁποίων, καὶ αὐτῶν πολλάκις τὰ πλέον ἐλευθεριάζοντα κυροῦνται ἐνίοτε ἐπὶ συντηρητικῶν καὶ τὰ μᾶλλον φορολογικὰ ἐπὶ φιλελευθέρων.

Ἀλλ' ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, τὸν ὁποῖον μέμφονται ὡς μὴ ἔχοντα ἰδίας ἀρχὰς, ἔχει ἀπ' ἐναντίας ἰδιοτελεστάτας, καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως· χαράττει τόσον βαθέως τὴν σφραγῖδα τῆς πρωτοτυπίας του, ὥστε οὐδεμία σύγχυσις δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ τοῦ συστήματος ἄλλου, ὡς οὐδεμία σύγχυσις, οὔτε πόρρωθεν οὔτ' ἐγγύθεν, δυνατὸν νὰ συμβῇ μεταξὺ νομίσματος φέροντος τὴν προτομὴν βασιλέως τόσον φιλοπάτριδος καὶ φιλοπόλιδος, βασιλέως, ἐργαζομένου καὶ πονοῦντος τὸν τόπον, τὸν διατρέφοντα καὶ τιμῶντα αὐτὸν, οἷος ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, καὶ ἑνὸς ἑλληνικοῦ φράγκου, ἀποτυποῦντος τὸν ἡμέτερον Γεώργιον.

Δὲν γνωρίζομεν πολιτικὸν τόσῳ **δυνατὸν** ὄχι ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' οὐδ' ἐν Εὐρώπῃ ἀκόμη, ὡς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον. Νομίζετε ὅτι ἡ Γερμανία θὰ αἰσθανθῇ τόσον τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποχώρησιν τοῦ Βίσμαρκ, ὅσον αἰσθάνεται ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας κάθοδον τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ; Καὶ ὅμως ἐκεῖνος ὀνομάζεται σιδηροῦς πρίγκιψ καὶ τὸν ἡμέτερον τὸν ἀποκαλοῦσι γλυκύτατον. Τί πλάνη!

Ὁ Γλυκύτατος ἔχει δύναμιν δέκα πρωθυπουργῶν τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῆς τάξεως τῶν μοχθηροτέρων καὶ πανουργοτέρων· ὁ Γλυκύτατος ἔχει μελετήσει τὸν *Πρίγκιπα* τοῦ Μακιαβέλη, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἢ ἂν δὲν τὸν ἔχει μελετήσει, τὸν ἔχει μαντεύσει τόσον καλὰ, ὥστε εἰς τὰ γηρατεῖά του καὶ μακρὰν τῆς πρωθυπουργικῆς τύρβης, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ γίνῃ ἀναχωρητὴς καὶ παρεδίδετο εἰς τὴν συγγραφὴν, θὰ ἔγραφεν ἀπαράλλακτον *Ἀντιπρίγκιπα*, προωρισμένον εἰς τὴν κυβερνητικὴν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ μὲν νεωτέρα κριτικὴ, οἵα συνεκεντρώθη ἐν τῷ νεωτάτῳ περὶ Μακιαβέλη συγγράμματι τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ καθηγητοῦ Villari, ἄρχεται δικαιολογοῦσα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σχολῆς τοῦ *Διαίρει καὶ Βασίλευε*, δικαιολογοῦσα αὐτὸν ὄχι ψυχολογικῶς, ἀλλ' ἱστορικῶς, ὄχι ἐξ ὑποκειμένου, ἀλλ' ἐξ ἀντικειμένου. Ἡ Ἰταλία τοῦ ΙΣΤ'. αἰῶνος ἦτο τόσον διεφθαρμένη, ὥστε πᾶσα δημοτικὴ κυβέρνησις, ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐρειδομένη θὰ προῆγε τὴν διαφθορὰν αὐτὴν καὶ θὰ ἐπετάχυνε τὴν παραλυσίαν, ὡς ἡ προσθήκη πλείονος πυρᾶς ἐπιταχύνει τὴν ζέσιν τοῦ ὕδατος. Ἡ δὲ ἰταλικωτάτη ψυχὴ τοῦ Μακιαβέλη ἀπέβλεπε πρὸς τὴν ἵδρυσιν κραταιοῦ ἰταλικοῦ κράτους καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῇ ἀλλέως τοῦ ὀνείρου τούτου ἢ ὑπὸ τὸ κράτος μαστιγίου δεσπότου, μὴ ἐνοχλουμένου ἐν τῇ δράσει καὶ τῷ σκοπῷ του ὑπὸ εὐγενῶν ἰδεῶν καὶ ἠθικῶν αἰσθημάτων, ἐκ τοῦ φυράματος τῆς οἰκογενείας τῶν Βοργιῶν ἢ τῆς οἰκογενείας τῶν Μεδίκων. Χάριν τόσῳ μεγάλης ἰδέας

καὶ ἐν μέσῳ τῆς σαπρᾶς ἀτμοσφαίρας, ἥτις ἐκύκλου τὴν Ἰταλίαν τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ὁ Μακιαβέλης ἐχώρισε παντελῶς τὴν πολιτικὴν ἀπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ διετύπωσεν ὡς ἠθικὰ παραγγέλματα ὅσα ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον βδελύσσεται καὶ ἀποτροπιάζεται, παραστήσας αὐτὴν τὴν ἀρετὴν ἐν δεδομέναις περιστάσεσιν ὡς κακίαν.

Τί ἄλλο πράττει ὁ Κουμουνδοῦρος ἀνερχόμενος ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν;

Βεβαίως ἐν Ἑλλάδι ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ δὲν εἶναι τὰ μαγδεβουργικά, ἡμισφαίρια, τὰ ὁποῖα οὐδεμία δύναμις κατωτέρα τῆς θλίψεως τοῦ ἀέρος ἰσχύει νὰ διαχωρίσῃ. Ἀλλ' ἐπὶ Κουμουνδούρου τὰ ἡμισφαίρια αὐτὰ ἀποκαθίστανται οἱ δύο πόλοι, καὶ ἂν ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν συνάφεια, ὑπάρχει καὶ μεταξὺ ἐκείνων, ὅταν ἐν Ἑλλάδι κυβερνᾷ ὁ ἐκ Μεσσηνίας Μακιαβέλης.

Ἀνατρέψατε τοὺς ὅρους παντὸς ἐγχειριδίου τῆς Ἠθικῆς καὶ ἔχετε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κουμουνδούρου. Ἀφαιρέσατε ἀπὸ τοῦ Δεκαλόγου ὅλα τὰ ἀρνητικὰ **Μὴ** καὶ ἔχετε τὸν πρωθυπουργικὸν Δεκάλογον, εἰς ὃν καὶ μόνον ὀμνύει πίστιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προ ὀλίγου ἀκόμα πλειοψηφοῦντος ἐν Ἑλλάδι κόμματος. Καταστρέψατε πᾶσαν ἀρχὴν κυβερνήσεως καὶ ἔχετε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Γλυκυτάτου.

Οὐχὶ ὁ Βασιλεύς, ἀλλ' ὁ Κουμουνδοῦρος, ἐρχόμενος πρωθυπουργὸς, *βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ*. Ἐξαντλεῖ ὅλας τὰς ἀτομικὰς ὠφελείας τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀρυσθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς φίλους του, καὶ δι' ἑνὸς ἔπειτα λακτίσματος ἀφίνει τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν τύχην της. Ὡσανεὶ ἦτο ἡ κυβέρνησις μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐρωμένων τοῦ Σουλτάνου, περὶ ἧς λαμβάνεται φροντὶς τὴν ὥραν τῆς ἡδυπαθείας καὶ ἥτις, παρερχομένη αὐτῆς τῆς ὥρας, ῥίπτεται εἰς τοὺς ἀποθέτας.

Λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ ζήτημα τῶν συνόρων. Πῶς τὸ διεπραγματεύθη καὶ πῶς τὸ ἔλυσε. Δι' αὐτὸν δὲν ἦτο ζήτημα αὐξήσεως τῶν συνόρων, ζήτημα δικαίων τῆς Ἑλλάδος, ζήτημα δυνάμεως καὶ τιμῆς· ἀλλὰ ζήτημα καθαρῶς κουμουνδουρικόν. Τὰ τῆς διπλωματίας ἦλθαν ἀντίξοα· δὲν ἔδιδαν οὔτε Ἰωάννινα, οὔτε Πρέβεζαν, οὔτε Ἐλασσῶνα. Νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον; Τίς γνωρίζει τὰς τύχας τοῦ πολέμου; Εἶναι πλοῖον ἐγκαταλιμπανόμενον χωρὶς πυξίδος εἰς τὸ ἄγνωστον τοῦ Ὠκεανοῦ. Νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλήν; Καὶ αὐτὴ εἶναι εἶδος Ὠκεανοῦ, εἰς ὃν δύναταί τις νὰ οὐριοδρομήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ναυαγήσῃ. Καὶ τὸ κυριώτερον ἦτο νὰ μὴ ναυαγήσῃ τὸ κόμμα. Καὶ ναυαγεῖ κατὰ Κουμουνδοῦρον τὸ κόμμα, οὐχὶ ὅταν ἀποδεικνύεται ἐπιβλαβὲς τῷ τόπῳ καὶ τῇ πατρίδι, ἀλλ' ὁπόταν, χάνον τὴν πλειοψηφίαν, ἀναγκάζεται νὰ καιροφυλακτῇ μακρὰν τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐξουσίας. Ἐὰν ἐδέχετο αὐτὰ ποῦ τοῦ ἔδιδαν, αὐτὰ τὰ ὁποῖα πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐκήρυττεν ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Ἡ Βουλὴ δὲν θὰ συνεκαλεῖτο, αὐτὸς δὲν θὰ ἔπιπτεν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του θὰ προσηυζάνετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ μίαν ἐπαρχίαν, ὁ Βασιλεὺς θὰ τοῦ ἔδιδε τὴν Διάλυσιν, θὰ μετεχειρίζετο ὅλα τὰ μέσα πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, θὰ ἐπεσκέπτετο μὲ τὸν Βασιλέα τὴν Θεσσαλίαν, θὰ ἐκέρδιζε τὰ ῥῴδια τοὺς Θεσσαλοὺς, καὶ θὰ ἔμενεν ἕνα ἢ δύο ἔτη ἀκόμα εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κουμουνδουρικῆς κυβερνήσεως — ἡ εἰδικὴ ὠφέλεια τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν φίλων του—θὰ ἐτελεῖτο.

Τὸ αὐτὸ σύστημα, ὅπερ ἠκολούθησεν ἐν τῷ ζητήματι αὐτῷ, ἀκολουθεῖ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν κυβέρνησιν. Πᾶν πολιτικὸν, κυβερνητικὸν ἢ διοικητικὸν ζήτημα, ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, παρουσιάζεται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡς μῆλον, ὅπερ διαιρεῖται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν οὐσίαν. Ἡ οὐσία, εἶνε τοῦ Κουμουνδούρου. Ὁ φλοιὸς, εἶναι τῆς Ἑλλάδος· ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ζητήματα, καθ' ἃ πρέπει νὰ φαγωθῇ τὸ μῆλον μὲ τὸν φλοιόν του.

Παρουσιάζεται ζήτημα σιδηροδρόμων. Ἀμέσως γίνεται ἡ διαίρεσις· ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς, αἱ ὁδοὶ ἃς θ' ἀκολουθήσῃ, αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἐργολάβου, οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους προτείνει, ἡ σκέψις ἂν ἡ δι' ἑταιριῶν κατασκευὴ εἶναι προτιμωτέρα ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ ἀνάδρομὴ εἰς τὰ μεγάλα σιδηροδρομικὰ ζητήματα, τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν, ὅλα αὐτὰ εἶναι ὁ φλοιὸς τοῦ μήλου· τὸ οὐσιῶδες εἶναι τίς συνιστᾷ τὸν Πολιακώφ, ποίους ἔχει φίλους, τί ὑπόσχεται καὶ τί δίδει. Ἂν αἱ ἀπορίαι αὐταὶ λυθῶσιν ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ συμφέροντος, ὁ Ἑβραῖος Πολιακώφ, τὸ ῥόβητρον τῆς Ῥωσσίας, ὁ κατασκευαστὴς σιδηροδρόμων δι' ἕνα καὶ μόνον χειμῶνα, ὡς οἱ κατασκευασταὶ χαρτίνων φοκόλων διὰ μίαν καὶ μόνην πρωΐαν, θὰ κηρυχθῇ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο, ἡ ἀστυνομία—τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα, ὅπερ εἰς τὰ ὄμματα μερικῶν δημοσιολόγων εἶναι τὸ ὄνομα τῆς καθόλου κυβερνητικῆς ἐπιστήμης, ὡς παρὰ τῷ Πολιτειολόγῳ Mohl—ἀποστενοῦται εἰς τὸν ῥυπαρὸν κύκλον τοῦ δι' αὐτῆς πλουτισμοῦ ἐξ ὑπαστυνόμων, ὀκτὼ βοηθῶν, καὶ διακοσίων κλητήρων. Ἐκέρδισε φορολογῶν τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ πορνοστάσια, τοὺς κρεοπώλας, τοὺς ὀψοπώλας, καὶ εἴτι ἄλλο, ὁ δεῖνα ὑπαστυνόμος δισχίλια φράγκα τὸν μῆνα; Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν του. Λαμπροὶ ἄνθρωποι! Καὶ λαμπρότερος αὐτὸς ὅστις τοὺς διώρισεν. Ἀδιάφορον τί ὑποφέρει ἡ πόλις, τί οἱ πολῖται, τί τάξεις ὁλόκληροι τῆς κοινωνίας, πόσα κακουργήματα ὑπὸ τοιαύτην ἀστυνομίαν γεννῶνται, ὡς ὠάρια κάμπης ἐπὶ τῆς κορυφῆς πεύκης.

Ὁ τελωνιακὸς κλάδος! Πρὸς τί ἐτέθησαν οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς βαναυσοτέρους καὶ ἀδικωτέρους ὅλων τῶν φόρων, τοὺς λεγομένους ἐμμέσους; Οἱ δασμοὶ, οἵτινες μᾶς κάμνουν ν' ἀγοράζωμεν τὸ πρᾶγμα εἰς πενταπλασίαν τιμὴν ἀφ' ὅ,τι πωλεῖται ἐν Βιέννῃ ἢ ἐν Βρυξέλλαις; Οἱ δασμοὶ οἵτινες κατέστησαν τὸν βίον ἐν Ἀθήναις ἀκριβώτερον τοῦ ἐν Παρισίοις; Διὰ νὰ φέρωσι προσόδους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζηται νὰ χρεωκοπῇ διὰ δανείων! Αὐτὸ τὸ λέτε σεῖς· ὁ Κουμουνδοῦρος ὅμως δὲν τὸ λέγει· αὐτὸς, δὲν δίδει λεφτὸ διὰ τὰς δημοσίας προσόδους, ἐφ' ὅσον χρησιμεύουν αὗται πρὸς δημοσίους σκοπούς. Αὐτοὶ οἱ σκοποὶ εἶναι παρὰ πολὺ ἀφῃρημένοι διὰ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον. Τὸ συγκεκριμένον δι' αὐτὸν εἶναι τί μποροῦν νὰ ὠφεληθῶσι τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ τελωνιακὴ ὑπηρεσία. Τί μπορεῖ νὰ κερδίσῃ ὁ τελωνοπατριάρχης Κάβας, τί ὁ κ. Δαμιανὸς τοῦ Πειραιῶς, τί ὁ δεῖνα δέκαρχος καὶ ὁ ἄλλος πένταρχος. Ἔχει βλέπετε καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος τοὺς πτωχούς του, ὡς ἔχουν τοιούτους οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριῶν, μάλιστα παρὰ τοῖς καθολικοῖς. Πρέπει οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόμματος νὰ τρῶνε, ἄλλως οὔτε κόμμα, οὔτε κομματάρχης ὑπάρχει.

Τὸ Πανεπιστήμιον! Τί εἶναι τὸ Πανεπιστήμιον; Σύλλογος ἢ Ἀκαδημία σοφῶν, καλλιεργούντων τὰς Ἐπιστήμας ἐν Ἑλλάδι, τάς τε ἀφῃρημένας καὶ τὰς θετικὰς, καὶ μορφούντων ἐπιστήμονας εἰς ἄμεσον ἐρχομένους σχέσιν μετὰ τῆς κοινωνίας. Ἀφέλετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τὴν σοφίαν, καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ μισθοδοτῆτε ἀσόφους ὄντας· τὸ μεταβάλλετε ἀμέσως εἰς σφηκιὰν ἀπατεώνων, λαμβανόντων χρῆμα καὶ τιμὰς καὶ ἀποδιδόντων ἀμάθειαν καὶ ἀπάτην. Οἱ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενοι γίνονται ἄλλοι ἀπατεῶνες, οἵτινες θὰ σᾶς πωλήσουν ἡμιμάθειαν, θὰ σᾶς κάμουν νὰ χάσετε τὴν δίκην σας, ν' ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής σας, καὶ θὰ συντελέσουν ἐν γένει εἰς τὴν πλάσιν διανοητικῆς ἀτμοσφαίρας τοιαύτης, ἐν ᾗ μόνον κτήνη καὶ ἠλίθιοι δύνανται νὰ τρέφωνται καὶ παχύνωνται. Διὰ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, ὅστις ἐν τῇ κυβερνήσει ἐρχόμενος μεταβάλλεται εἰς ἀρχιμύστην τῆς Ἐπιστήμης, ἡ ἀνωτέρω περὶ Πανεπιστημίου ἐκτεθεῖσα θεωρία ἀφορᾷ πράγματι τὸ μέρος τῆς ἐπιστήμης τὸ ἀφορῶν τὸ Ἔθνος· ἀλλ' ἡ ἐρατεινὴ Ἐπιστήμη ἔχει καὶ μίαν ἄλλην πλευρὰν πολὺ χαρίεσσαν, ἥτις παρέχει οὐσιαστικωτάτην τροφὴν εἰς ἀνθρώπους τοῦ κόμματος· αὐτὴν λοιπὸν τὴν πλευρὰν καλλιεργεῖ, ἀδιαφορῶν περὶ τῆς ἄλλης, καὶ διορίζει ἄρα κρεοπώλας ἵνα διδάξουν τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, διότι οἱ κρεοπῶλαι αὐτοὶ ἐκπληροῦν μίαν ἀνάγκην τοῦ κόμματος.

Βλέπετε ὅτι ἡ ἄνοδος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κουμουνδούρου, ἀνατρέποντος ὅλας τὰς παραδεδεγμένας ὡς ὀρθὰς ὑπὸ τῆς πείρας καὶ τῆς ἀντιλήψεως ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου θεωρίας, **ἀποτελεῖ ἐπανάστασιν**· καὶ ἡ διαδοχὴ λοιπὸν τοῦ Κουμουνδούρου ὑπ' ἄλλου κόμματος δέον ν' ἀποτελέσῃ **ἀντεπανάστασιν**. Ὑπὸ ταύτην ἄρα τὴν ἀντεπαναστατικὴν σημασίαν ἑρμηνεύομεν τὴν ἐπελθοῦσαν κυβερνητικὴν μεταβολὴν καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἔννοιαν θέλομεν γράψει ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Καλιβάν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ—ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

(Ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς νέας Κυβερνήσεως.)

Ἐν τῇ ἀποκολουνθωθείσῃ κεφαλῇ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρέσουν αἱ δύο αὗται λέξεις. Πῶς εἶνε δυνατὸν, λέγει, νὰ συνταυτισθῶσι δύο ἀντίθετα, δύο ἄσχετα, δύω ἀνακόλουθα. Ἡ οἰκονομίαν ἢ προπαρασκευάς. Ἢ Ἰακωβάτος ἢ Μπούμπουλης. Ἰακωβάτος θὰ εἰπῇ οἰκονομίαι, εἰρήνη ἀπόλυτος, καθισὸ καὶ ὕπνο, ἢ μὲ φαγὶ ἢ καὶ χωρὶς φαγί. Μπούμπουλης πάλιν θὰ εἰπῇ *προπαρασκευαί*, πόλεμος, χαλασμὸς κόσμου, ὅλα θάλασσα, τροφή, ἡδυπάθεια, ζεῦκι. Ἀλλὰ καὶ ὁ τὸν κοινότατον νοῦς κεκτημένος πῶς δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀτάσθαλον, τὴν ἄσωτον, τὴν διεφθαρμένην αὐτὴν σκέψιν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ;

Μήπως ὁ ἐπιχειρῶν νὰ περιστείλῃ τὸν παρὰ πολὺ ἐκταθέντα προϋπολογισμὸν χάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προπαρασκευασθῇ; Τὸ νὰ ὑπάρχωσι λοιπὸν ὅλα τὰ γραφεῖα γεμάτα ἀπὸ ὑπαλλήλους εἶνε σχέδιον προπαρασκευῆς; Τὸ νὰ κουβαλῇ καὶ νὰ χαλᾷ καὶ νὰ διορθόνῃ, καὶ νὰ ξαναχαλᾷ καὶ νὰ ξαναδιορθόνῃ βάρκαις ὁ κ. Μπούμπουλης εἶνε σχέδιον προπαρασκευῶν; Τὸ νὰ κάθηνται ἐν Ἀθήναις ὑπάλληλοι διπλωματικοὶ ἀνήκοντες εἰς τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διπλωματικὰ γραφεῖα εἶνε σχέδιον προπαρασκευῶν; Τὸ νὰ κάθηνται ἐν Ἀθήναις προσκεκολλημένοι καὶ ἀπροσκόλλητοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶνε σχέδιον προπαρασκευῶν; Ἐντροπή σας νὰ θέλετε καὶ καλὰ νὰ πείσητε τοὺς ἄλλους ὅτι αἱ οἰκονομίαι δὲν συμβιβάζονται μὲ τὰς προπαρασκευάς.

Εἴπατε μᾶλλον ὅτι ἐσυνειθίσατε εἰς τὴν ἀσωτείαν, εἰς τὸ πλημμύρισμα, εἰς τὸ νὰ τὰ κάμνετε ὅλα *θάλασσα*. Αἱ οἰκονομίαι καὶ αἱ προπαρασκευαὶ εἶνε λέξεις σχετικώταται καὶ συμπληρωτικαὶ ἑκατέρων.

Τότε ἴσα ἴσα αἱ προπαρασκευαὶ θὰ πραγματοποιηθῶσι, θὰ παρασταθῶσι διὰ πραγμάτων καὶ ὄχι διὰ τῶν μπουμπουνισμένων σχεδίων τοῦ μπουμπουνισμένου Μπούμπουλη, ὅταν γείνωσιν ἐκτεταμέναι οἰκονομίαι κατὰ βάθος, πλάτος καὶ μῆκος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀλλὰ δὲν σᾶς συνέφερε τοῦτο, κύριοι πεσμένοι, διότι ἐχρησίμευεν ὡς στερεὸν βάθρον, ἐφ' οὗ ἐστηρίζατε τὴν πλειοψηφίαν μὲ ὅλον τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Εἷς ὑπάλληλος ἰσοβάρει μὲ ἕνα βουλευτὴν καὶ διὰ νὰ παραστήσητε εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ ὡς μετὰ τιμιότητος γενόμενον τὸν καταρτισμὸν τῆς πλειοψηφίας σας ἐκηρύξατε ὅτι αἱ οἰκονομίαι καὶ προπαρασκευαὶ δὲν συμβιβάζονται διὰ νὰ συμβιβασθῇ ὁ ἀσυμβίβαστος συμβιβασμὸς Ἑλλάδος τε καὶ Τουρκίας.

Παύσατε λοιπὸν πλέον νὰ καταδικάζητε τὰς οἰκονομίας, διότι ὁ λαὸς ἕνεκα τῆς σπαταλῆς κατέστη πτωχός.

Ζητεῖ παρὰ τῆς νέας κυβερνήσεως νὰ ἀποδοθῶσιν αὐτῷ αἱ χεῖρες, ὧν ἐστερήθη ἐπὶ τόσους μῆνας ἡ γεωργία. Οἱ πλημμυρίσαντες τὰ γραφεῖα ὑπάλληλοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν προπαρασκευῶν. Τοῦτο ζητεῖ ὁ λαὸς, καὶ τοῦτο ἡ νέα κυβέρνησις ὑπόσχεται.

Θὰ τὸ ἐκτελέσῃ;

Ἐν γούνασι βουλῆς κεῖται.

Ἡ βουλή, ἡ κρατοῦσα δηλαδὴ μερὶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ ἀρχὴν ἀρίστην ἔκαμεν ἤδη ὁ δημοκρατικὸς βουλευτὴς Βώλου κ. **Γ. Φιλάρετος**, ὁρκισθεὶς νὰ μὴ ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς περὶ οὐδενὸς προσώπου. Οἱ ὑπουργοὶ, λέγει, πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑαυτῶν προγράμματος, νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ τὰ πρόσωπα, νὰ καταργήσωσι περιττὰς θέσεις, νὰ δημιουργήσωσιν ἀναγκαίας, καὶ τέλος ὅ,τι σχετίζεται πρὸς πρόσωπα καὶ ὄχι πρὸς γενικὰ ἐπαρχίας καὶ κράτους συμφέροντα, νὰ ἀφεθῇ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῶν κκ. ὑπουργῶν, *ἵνα οἱ βουλευταὶ ἔχωσι μετὰ ταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων*. Εὖγε, φίλτατε Φιλάρετε, ὀνόματι καὶ πράγματι. Μόνον διὰ τῆς ὡραίας αὐτῆς ἀρχῆς ἀποσώζεται ἀκέραιος ἡ **ὑπουργικὴ εὐθύνη** καὶ μόνον διὰ τῆς φιλαρέτου ταύτης ἀρχῆς στίλβει ἀμόλυντον ὡς πολύτιμος λίθος τὸ δημοκρατικώτατον δικαίωμα τῆς βουλῆς τοῦ νὰ ἐξελέγχῃ ἐπὶ πάντων τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπουργῶν. Διότι, ἵνα εἴμεθα ἀναλυτικώτατοι, ὅταν σὺ, κύριε βουλευτὰ, ἔρχεσαι καὶ συνιστᾷς εἰς τὸν ὑπουργὸν ἕνα ὑπάλληλον ὁποιονδήποτε, ποῖον δικαίωμα ἔχεις τότε νὰ ἐξελέγξῃς τὸν ὑπουργόν, ἂν τυχὸν ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος ἀποδειχθῇ **Βελέντζας**; Παύομεν σήμερον.

Πεμπτοκομμήτης.

---

9 ἢ 12;

—

[*Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη. Μαραμμένος στέφανος κρέμαται ὑψηλὰ μετὰ τῶν ἐθνικῶν σημάτων, καὶ κάτωθεν μεγάλη εἰκὼν παριστᾷ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων βλέπει τις τὸν κ. Δηλιγιάννην ἱστάμενον καὶ λαλοῦντα καὶ* **ἔχοντα ἀλλοῦ τὸ βλέμμα**. *Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ φαίνονται διαλεγόμενοι 9 βουλευταί. Ὁ Δηλιγιάννης ἀδημονεῖ.*]

Δηλιγιάννης.

Πρέπει νὰ ξαναμετρηθῶμεν. Κάμετέ μου τὴν χάριν, φίλοι μου, νὰ ξαναμετρηθῶμεν, λάβετε θέσιν κατὰ σειρὰν καὶ μὴ κινεῖσθε. Μὴ στρέφετε, τὰ βλέμματά σας **ἀλλοῦ**, ἀλλὰ πρὸς ἐμέ.

[*Οἱ 9 φίλοι τοποθετοῦνται, ὁ κ. Δηλιγιάννης διέρχεται τὸν μικρόν του λόχον ἀπαριθμῶν ἕνα ἕκαστον*).

Δώδεκα ἀκριβῶς εἴμεθα καὶ ἐγὼ δεκατρεῖς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τοὺς μαθητάς του.

Ἱερομνήμων.

Νὰ ἰδοῦμε ποιὸς εἶνε ὁ Ἰούδας.

Ζυγομαλᾶς.

Ἔχετε λάθος, *κύριε πρόεδρε.*

[*Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑποκλίνει ἐπιχαρίτως.*]

Μοὶ φαίνεται ὅτι ἐκάμετε λάθος. Ἐμετρήσατε δὶς τὸν ἑαυτόν σας.

Δηλιγιάννης.

Πῶς εἶνε δυνατόν!

Ζυγομαλᾶς.

Μάλιστα.

Δηλιγιάννης.

Ἠμποροῦν νὰ λέγουν ὅτι ἔχω τὰ βλέμματά μου ἀλλοῦ, ἀλλὰ τὸν νοῦν μου τὸν ἔχω ἐδῶ Σταθῆτε παρακαλῶ. Ἰδού. Λέγετε παρών. Ζυγομαλᾶς.

Ζυγομαλᾶς.

Παρών!

Δημητρακάκης (*χειρονομῶν*)

Χραπχραπ'ἐγὼ χραπχραπεῖμαιχραπ χραπχραπγερον-τόχραπτερος. Καὶ χραπ, πρέχραππει χραπχραπππρῶτος χραπ νὰ χραπ εἶμαι.

[*πτερρτίζεται ἰσχυρῶς*].

Ἱερομνήμων. (*ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.*)

Κύριε ἐλέησον!

Ζυγομαλᾶς.

Δὲν ἐννοήσαμεν τί ζητεῖ ὁ κ. Δημητρακάκης.

Δημητρακάκης [*πταρτιζόμενος*].

Χραπχραπ εἶσαι χραπ παιδίχραπ.

Δηλιγιάννης.

Ἀφήσατε τὰς τοιαύτας μικροφιλοτιμίας. Λοιπὸν ἡσυχάσατε, Δηλιγιάννης ἕνας, Δημητρακάκης δύο.

Δημητρακάκης.

Εὐχαχραπριστῶ.

Δηλιγιάννης.

Μὴ διακόπτετε. Ζυγομαλᾶς τρεῖς, Ἱερομνήμων τέσσαρες, Βάρβογλης πέντε, Ἀντωνόπουλος ἓξ, Λαμπρινόπουλος ἑπτά, Τζανετάκης ὀκτώ, Κατσάκος ἐννέα καὶ ἐγὼ δέκα.

Ζυγομαλᾶς.

Ἐμετρήθητε δύο φοραὶς, *κύριε πρόεδρε.*

(*Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑποκλίνει*)

Κατσάκος.

Ὁ πρόεδρος ἔχει πανταχοῦ δύο ψήφους.

Δηλιγιάννης.

Ἀλλὰ μᾶς λείπουν δύο ἀκόμη.

Οἱ δύο Ἐμμανουὴλ (*εἰσερχόμενοι*)

Ἐλησμονήσατε καὶ ἡμᾶς, κύριε *πρόεδρε*, ἐμὲ καὶ τὸν ἀδελφόν μου δηλαδή.

Δηλιγιάννης.

Ἔχεις δίκαιον. 9 καὶ 2 ἕνδεκα. Ἀλλὰ εἴμεθα δώδεκα. Ποῦ εἶνε ὁ δωδέκατος.

[*Ἡ θύρα ἀνοίγει μετὰ σοβαρότητος καὶ εἰσέρχεται ὁ κ. Ἑταμ. Σχινᾶς μετὰ τῆς δεσποτικῆς γενειάδος του.*

Σχινᾶς.

Ἰδοὺ καὶ ὁ δωδέκατος!

Δηλιγιάννης.

Ἂς φωνάζουν ὅσον θέλουν αἱ ἐφημερίδες. Ἡμεῖς καὶ οἱ φίλοι μου εἴμεθα δώδεκα.

Ροντήρης

[*προβάλλων τὴν μορφήν του ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κρεμαμένου στεφάνου.*]

Νὰ τοὺς χιλιάσητε, *κύριε πρόεδρε*. Νὰ τοὺς χιλιάσητε.

Σφίγξ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ

τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως δέον νὰ ὑπολάβωμεν τὸ πρὸς **συμπλήρωσιν τῆς ὁδοποιΐας** δάνειον τῶν 20,000,000.

Αὐτὸ δὲν εἶναι δάνειον, ἀλλ' εἶναι πρόσκτησις κεφαλαίου τοῦ ὁποίου τὴν πρόσοδον πρὸς **ἑκατὸν ἢ καὶ πρὸς διακόσια τοῖς ἑκατὸν** θὰ νεμώμεθα ὄχι μόνον τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἀλλὰ ὁ τόπος ὅλος.

Συγκοινωνία θὰ 'πῇ ζωή, θὰ 'πῇ πλοῦτος. Καὶ ἂν μέχρι τοῦδε εἴμεθα σχεδὸν νεκροί, ἂν μέχρι σήμερον εἴμεθα χωρὶς τοῦ σχεδὸν πτωχοί, ὁ μέγιστος παράγων τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς νεκρώσεως καὶ πτωχείας ἦτο ἡ ἔλλειψις συγκοινωνίας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὁδοποιΐας φόρος εἶχε μέγα μέλλον· ἦτο μαλακὸς, ἐπρόκειτο δὲ ν' ἀποβῇ καὶ ἀποτελεσματικός. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας φόρε, πόσαι κλοπαὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου δὲν ἐγένοντο! Μηχανικοὶ ἐπλούτισαν, κυβερνήσεις κατεχράσθησαν, ἐκτροχιάσεις τοῦ φόρου ἔλαβον χώραν καὶ μεθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα οὔτε ὁδοὶ ἐστρώθησαν, οὔτε ποταμοὶ ἐγεφυρώθησαν, οὔτε τὰ μεσόγεια πρὸς τοὺς λιμένας συνεκοινώνησαν, οὔτε γειτονικαὶ ἐπαρχίαι ἀναμεταξύ των συνεδέθησαν.

Μᾶς ἀρέσει αὐτὴ ἡ ἐκ μέρους τῆς Νέας Κυβερνήσεως γενναία τῶν ζητημάτων ἀντίληψις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κουμουνδουρικῆς μεθόδου τῶν ἐμπλάστρων καὶ τῶν ἐμβαλωμάτων. Ἡ ἀθρόα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισις **εἴκοσι ἑκατομμυρίων** πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι καὶ ἂν τὸ ἓν ἑκατομμύριον, καὶ ἂν τὰ δύο, καὶ ἂν περισσότερα **φαγωθῶσι** ὑπὸ καταχραστῶν, θὰ μείνουν πάλιν ἀρκετὰ πρὸς δημιουργίαν ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν κυκλοφορίας αἵματος καὶ ζωῆς διὰ τὸν ἄλλοῦ μὲν μαραμένον, ἀλλοῦ δὲ εἰς πρωτογενῆ ἀγρίαν κατάστασιν διατελοῦντα τόπον μας.

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

—

(Συνέχεια τῆς. ἀριθ. 264).

Ἔβην λοιπὸν, ἀποχαιρετίσας τοὺς συμπολεμιστάς μου πρὸς τὸν τῆς ἐρωμένης μου οἶκον.

Ἀλλὰ φεῦ! ἐν τῇ πορείᾳ περίπολος ἄγρυπνος μὲ συνήντησε καὶ ὁ κλητὴρ αὐτῆς ἀγρίως μοὶ ἀπηύθυνε τὴν τρομερὰν ἐρώτησιν:

— Ποῦ τὴν πᾶς, πατριώτη, τὴν κάππα;

— Ποιά; αὐτή; ἀπήντησα ἀμηχάνως, εἶνε δική μου.

— Δική σου; Καὶ ποῦ τὴν 'βρῆκες;

— Ποῦ τὴν 'βρῆκα; Νά..... μοῦ τὴν ἔδωσε ἡ Ἄμυνα, δὲν πᾶτε νὰ ρωτήσετε;

— Ἄμυνα; Μέσα παληοκλέφτες τοῦ διαβόλου. Καὶ πρὸς τοὺς περιπόλους στρεφόμενος. Δὲν ξέρετε, ἀδελφὲ, ἐξηκολούθησε, πόσους ἔχω τσακώσει αὐταῖς τῆς ἡμέραις κλεφτοκαπποτάδες. Ἐμπρὸς, μέσα, καὶ τὸ πρωὶ τὰ 'βρήσκουμε ποῦ τὴν κῦρες!

— Εἶμαι, κὺρ κλητῆρα, ἐθελοντής καὶ . . .

— Ἐθελοντής; Μοῦτρα γιὰ σιδέρωμα. Ὅλοι οἱ κλεφτοορνιθάδες σοῦ ξεφύτρωσαν τώρα ἁρματωλοὶ γιὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα. Δὲν λέν, ὅτι πᾶν νὰ 'ρημάξουν τοὺς φτωχοὺς Θεσσαλούς. Σοῦ πέρνουν μιὰ κάππα, ἕνα παληοσασεπὼ, χωρὶς νὰ 'ξέρουν οὔτε πῶς γεμίζει, σοῦ καθίζουν κ' ἕνα κοῦκκο στὸ κεφάλι, καὶ τί εἶσαι; ἐθελοντής. Πάει νὰ πολεμήσῃ καὶ ἡ εὐγενεία του ἀπὸ 'δώ. Πάει δηλαδὴ νὰ σφάξῃ πετεινάρια καὶ γιδοπρόβατα. Ἄχ καϋμένοι Θεσσαλοὶ τί ἔχετε νὰ τραβήξετε. Θὰ σᾶς ἀλλάξουν τὸν Θεό. Καὶ τί δουλειὰ κάνεις;

— Εἶμαι δημοσιογράφος, γράφω καὶ εἰς τὸ *Ἐθνικὸν πνεῦμα* μάλιστα.

— Ἔτσι; Φέρε τότε 'δὼ τὴν κάππα καὶ τὰ τσαρούχια καὶ τὸ πρωὶ πέρασε ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, νὰ ἰδοῦμε τὴ φάτσα σου.

Καὶ ὁ ἄγρυπνος τῶν κλεπτῶν διώκτης κλητὴρ μὲ ἠλάφρωσε τοῦ περιττοῦ βάρους.

Μοῦ ἦλθε νὰ σκάσω ἀπὸ τὴν φοῦρκά μου, μοῦ 'χάλασε ὅλα τὰ σχέδια, ὅλη τὴ μανέστρα.

Ἐμπρὸς, στοῦ Βούλγαρη, ἢ τὰν ἢ ἐπιτάν.

Καὶ ἔλαβον τὴν πρὸς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον τοῦ Βούλγαρη ἄγουσαν.

Τόσος ἦτο ὁ θυμός μου αὐτὴ τὴν φορὰ, ὥστε δὲν ἐφρόντισα οὔτε τὸν πῖλόν μου νὰ προφυλάξω ἐκ τῆς βροχῆς.

Τέλος ἔφθασα.

Καὶ ἐδῶ ὅμιλοι ἀνθρώπων ἐπολιόρκουν τὸ γραφεῖον, ἐφαίνοντο ὅμως θυμηδεῖς καὶ σφόδρα φαιδροί.

Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐθελοντῶν ἐγίνετο σωρηδὸν, ἢ καλλίτερον μὲ τὴν κουτουράδα.

Παρετάσσοντο δέκα εἴκοσι στὴν ἁράδα καὶ ἐμετρῶντο ἰσχυρᾷ τῇ φωνῇ παρ' ἑνὸς, ὅστις ἐφαίνετο ὡς ἐπὶ κεφαλῆς.

— Αἴ, πόσοι εἶσθε; Ἐβόα ὁ γραμματεύς.

— Ἕνας, δύο, τρεῖς, δέκα, εἴκοσι. Ἀπήντα ὁ καταμετρῶν.

— Καλά. Τραβᾶτε σεῖς τόρα. Εἶνε ἄλλοι;

— Ἄλλοι; Φουσάτα!

Καὶ οἱ τέως καταμετρηθέντες διαλυόμενοι ἐπὶ στιγμὴν ἐπανήρχοντο καὶ πάλιν—ἀλλὰ μὲ μετηλλαγμένα καπέλα, μὲ μαντιλάκια στὸ κεφάλι ἢ ξεσκούφωτοι — ὅπως μὴ γνωρισθῶσι καὶ ξαναμετρῶνται ἐκ νέου, ὡς ἄλλο φουσάτο.

Μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν ἐκαλοῦντο ἐντὸς καὶ ἐλάμβανον τὴν καπποπανοπλίαν, τοῦ γραμματέως ἐπιλέγοντος πρὸς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν *δηλωθέντων*:

— Παλληκάρι, *πάρε αὐτὰ* ἐπὶ τοῦ παρόντος, γιὰ νὰ διασκεδάσουν τὰ παλληκάρια, καὶ βλέπομε.

Αὐτὰ δὲ τὰ *πάρε αὐτὰ* ἦσαν χαρτονομίσματα τῶν πέντε φράγκων, ἰσάριθμα μὲ τοὺς δηλωθέντας ἄνδρας, οἵτινες ἐκαλοῦντο εἶτα, μετὰ τὴν ὡς πολεμαρχῶν χειροτονίαν των, νὰ δώσωσι τὸν προσήκοντα ὅρκον.

Ἐδῶ, παρατηρεῖτε, τὰ πράγματα ἐγίνοντο· σοβαρώτερα, ὁ δ' ὅρκος εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Οὐκ ἐγκαταλείψω τὸν ἀρχηγόν, οὐδὲ τὸν παραστάτην, οὐδὲ τὰ ὅπλα κατασχυνῶ καὶ τὴν κάππα ρίψω, ἀλλὰ μαχεσθήσομαι μέχρι τελευταίας τοῦ αἵματός μου σταγῶνος, καὶ μάρτυς μου ἔστω ὁ θεὸς, τηρήσω δὲ καὶ πίστιν τῷ ἀρχηγῷ, ὑπαρχηγῷ καὶ τοῖς ὑποδεεστέροις αὐτῶν ἀρχηγοῖς. Ναί!»

Μετὰ τὸν ὅρκον ἐδίδετο τὸ κέλευσμα παρὰ τοῦ γραμματέως.

— Παιδιὰ, ἀπόψε στὸν Πειραιᾶ, διότι αὔριον λίαν πρωὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ὅταν ἐγὼ κατέφθασα, ἔδιδε τὸν ὅρκον ὁ φίλος γαλατᾶς καὶ ἐλάμβανε τὰ διὰ τοὺς ὁπαδούς του χρήματα οὗτος πλησιάσας με οἰκειότατα μὲ ἠρώτησεν ἐνδιαφερόντως.

— Τὴν ξέκανες κιόλας; Καὶ μὲ πόσα;

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ λόγος ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀφαιρεθείσης με κάππας.

— Ὄχι, τῷ ἀπήντησα, μὲ πιάσαν καὶ μοῦ τὴν 'πῆραν οἱ κλητῆρες!

— Βρὲ τοὺς μασκαράδες, τοὺς ἀφιλότιμους. Νὰ σὲ κλέψουν τόσο 'νωρίς. Περαστικά. Θέλεις νὰ σὲ περάσω καὶ σένα μαζὺ μὲ τοὺς ἀνθρώπονς μου;

— Ἀκοῦς ἐκεῖ; Θὰ μοῦ κάμῃς καὶ χάριν.

Ἐν συντόμῳ ἐδηλώθην κ' ἐγὼ καὶ ἔλαβον πρὸς τὸ τάλληρον καὶ τὴν πεφιλημένην κάπ[illegible]ν μετὰ τῶν παρε-

Μᾶς ἀρέσει περισσότερον τὸ θάρρος τοῦ Νέου Κυβερνήτου μας εἰς τὸ νὰ κηρύττῃ ὡς ἀνικάνους καὶ ἀνεπαρκεῖς τοὺς ἡμετέρους μηχανικούς.

Ἡ πρόφασις ὅτι εἴμεθα νέον ἀκόμη κράτος, εἶναι πυκνὴ *βελέντζα* κρύπτουσα καταχρήσεις καὶ κλοπάς.

Δὲν θὰ κλέψουν καὶ οἱ ξένοι;

Πρῶτον φρονοῦμεν ὅτι, ἐπειδὴ θὰ μισθοδοτηθοῦν ἀδρὰ καὶ ἐπειδὴ τὸ Κράτος ἐν Εὐρώπῃ δὲν θεωρεῖται *λημέρι*, δὲν θὰ ἔλθουν ἐδῶ μὲ λῃστρικὰς διαθέσεις.

Ἔπειτα φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἂν κλέψουν θὰ κάμουν. Ἐνῷ οἱ δικοί μας ἔχοντες τὴν ἱκανότητα τοῦ λῃστεύειν, δὲν ἔχουν τὴν ἱκανότητα τοῦ πράττειν.

Ἔχομεν ἀνάγκην νὰ εἰσαχθοῦν ἱκανότητες ἐν τῷ τόπῳ μας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως.

Ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι φυτὸν αὐτοφυές, ἀλλὰ φυτὸν τὸ ὁποῖον εἰσάγεται.

Οὔτε δύναται ἕνας τόπος νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ εἴκοσι μηχανικοὺς διὰ νὰ ἐπαναλάβουν πρὸς ζημίαν μας τὸ πείραμα τοῦ ἀμαθοῦς κουρέως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ τρέλλοῦ.

Ἡ Βουλὴ πιστεύομεν ὅτι θέλει ψηφίσει μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως περὶ Ὁδοποιίας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΑΡΧΑΙ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς δύο διορισμοὺς, τοῦ κ. **Α. Δημητριάδου** ὡς Νομάρχου τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ κ. **Σαράβα** ὡς Νομάρχου Λαρίσσης, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο εὐκταῖον ἐὰν ἱκανοὶ ἐκ τῶν κρατίστων βουλευτῶν ἀπετύγχανον πάντοτε εἰς τὰς ἐκλογὰ ἵνα δέχωνται τοιαύτας ὑψηλὰς διοικητικὰς θέσεις.

Ἐν τῇ Βουλῇ, μεθ' ὅλα τὰ προσόντα αὐτῶν—τὰ ὁποῖα καὶ δὲν εἶναι ἔκτακτα ἐν τῇ πολιτικῇ—θὰ ἦσαν ἁπλαῖ ψῆφοι· ἀλλ' ἐν τῇ διοικήσει δύνανται ν' ἀποδῶσι χρησιμώτατοι, ὡς ἄνθρωποι πεφωτισμένοι, ἀνώτεροι φατριαστικῶν παθῶν καὶ κατεχόμενοι ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας οὐχὶ νὰ ὑψώσωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰς θέσεις, ἀλλὰ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ἐξηυτέλισεν ὁ φατριασμὸς, παραδώσας εἰς χαρακτῆρας χυδαίους καὶ οὐχὶ σπανίως εἰς χεῖρας κακούργων, νὰ ἀναγάγωσι μέχρι τῆς ὑπολήψεως τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

Νέοι καιροὶ ἀνατέλλουσι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ διοίκησις δέον ν' ἀφαιρεθῇ, σχεδὸν δικτατορικῶς, ἀπὸ τῶν ρυπαρῶν χειρῶν εἰς ἃς τὴν παρέδωσεν ἕρμαιον ἡ φαύλη πολιτικὴ, διὰ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἄτομα πεφωτισμένα, ἐννοοῦντα νὰ εἰσαγάγωσι τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν λῃστείαν καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν λιμνάζουσαν καχεξίαν.

Οἱ δύο νέοι Νομάρχαι, ὁ Σαράβας καὶ ὁ Δημητριάδης, ἐγγυῶνται ὅτι θὰ ἐπιδιώξωσι τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ καὶ ὅτι καθ' ἑκάστην σχεδὸν θ' ἀκούωμεν περὶ τῶν ἔργων των.

Διότι ἡ **ἐκκαθάρισις**—λέξις καὶ πρᾶγμα ἣν ἡμεῖς πρῶτοι ἐζητήσαμεν καὶ λίαν εὐαρέστως εἴδομεν παραδεκτὴν γενομένην καὶ ὑπὸ τῆς ἐπισήμου γλώσσης τῆς *Ὥρας*—ἀπαιτεῖ ἐργασίαν, καὶ οὐχὶ βλακῶδες κάρφωμα ἐπὶ τῆς νομαρχιακῆς ἕδρας καὶ τυπικὴν διεξαγωγὴν τῆς λεγομένης ὑπηρεσίας, πράγματι δὲ οὔσης παντοιοτρόπου τῶν δημοσίων λῃστεύσεως.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Οἱ ἄνεμοι καὶ οἱ ἀνεμοστρόβιλοι τοῦ Κακαράπη, ὅπου ὁ πρῴην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔστησε τὸν φαντασιώδη Ναύσταθμόν του, διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ προσωρινοῦ Διευθυντοῦ κ. Σταματέλου, ἀρνηθέντος τόσον αὐθαδῶς πρὸ τοῦ νέου προϊσταμένου του καὶ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὰ ἄθλά των. Οἱ *μπουμπουλισμοὶ* αὐτοὶ πρέπει νὰ λείψουν καὶ ὁ κ. Ῥοῦφος ὀφείλει ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων του νὰ μιλοῦν παστρικά, ὅπως μιλεῖ καὶ αὐτὸς στρογγυλὰ καὶ δυνατά.

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐν τῷ Πλημμελειοδικείῳ ἡ Δίκη τῶν *Νέων Ἰδεῶν* κατὰ Μενελάου Νεγρεπόντη καὶ Βασιλείου Μελᾶ. Ἔχομεν ἀκονισμένα δώδεκα δουζίναις μολυβδοκόνδυλα. **Εἰς προσοχήν.**

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Συριανῇ **Νηρηΐδι.** Καὶ θέλει ῥώτημα; Ἀρκεῖ νὰ εἶναι φρέσκα, ὡς ἡ θάλασσα, ἡ πατρίς σας.

Ἡ Διεύθυνσις.

πομένων αὐτῆς, ἅτινα ἦσαν κατὰ ἓν πλειότερα τῶν διδομένων ἐν τῷ τῆς Ἀμύνης γραφείῳ, καθόσον ἐδίδετο καὶ ἡ πολεμικὴ περικεφαλαία—ὁ μὲ κόκκινον σταυρὸν κοῦκος.

Φαίνεται, ὅτι οἱ τοῦ Βούλγαρη ἄνδρες ἦσαν ἀποφασιστικώτεροι, καθόσον παρετήρησα ὅτι πάντες σχεδὸν ἐθυσίαζον τὰ πανταλόνιά των μέχρι γόνατος, ὅπως τὰς βλαχοκαλτσας περικνημισθῶσι, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξα καὶ ἐγὼ μετὰ συντριβῆς καρδίας, καὶ γὰρ μοναδικὴν εἶχον τὴν περισκελίδα καὶ βρεσὲ πρὸς τούτῳ.

Ἐπὶ τέλους περιβληθεὶς τὴν ἀρήϊον στολήν μου, ἔβην τσαρουχάτος πρὸς τὸν τῆς ἐρωμένης μου οἶκον, μὲ πάλλουσαν καρδίαν, ὡς μὴ γνωρίζων τί ἐντύπωσι θὰ τῆς ἔκαμνα.

Ἡ ὥρα ἦτο δεκάτη τῆς νυκτὸς, ὅτε ἐγὼ θαρρούντως λίαν ἔκρουα τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῶν γονέων τῆς ψυχῆς τῆς ψυχῆς μου.

— Ποιὸς εἶνε; ἠρώτησεν αὕτη.

— Ἐγὼ καλέ! ἀπήντησα ἐγώ.

— Τέτοια ὥρα; τί σοῦ ἦλθε; Πήγαινε στοῦ κυρίου Νυκτερίδα τοῦ γείτωνα, εἶνε ἐκεῖ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα, ἔχουν σουαρέ.

Ὁ πατήρ της καὶ ἡ μήτηρ ἀπουσιάζον; Καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ ξεκολλήσω ἐγὼ ἀπ' ἐκεῖ;

— Μὰ ἄνοιξε, καϋμένη, ἐπανέλαβον ἐν βίᾳ, εἶνε ἀνάγκη νὰ σὲ ἰδῶ, μεγάλη ἀνάγκη!

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Palace ob Westminster.

House of Commons.

(Συνέχεια τῆς. ἀριθ. 264).

Ἀφ' οὗ ἐκορέσθην ἐκ τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς σπουδῆς τοῦ τυνόλου ἔρριψα μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐταστικότητος τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ προσωπικὸν τῆς αἰθούσης ἀτόμων. Ἐπί τινα στιγμὴν δὲν διακρίνω πολλὰ ἐξ αὐτῶν, σποραδικῶς δὲ κατέχουσι κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη τὰ ἑδώλια ὀλίγα τῶν μελῶν. Εἰς τὰς κινήσεις των, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν των, εἰς τὴν στάσιν των, δὲν βλέπω οὐδὲν τὸ σπουδαῖον, ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ δὲ νὰ εἴπω ὅτι ἐν πολλοῖς παρετήρησα τὸ χυδαῖον καὶ τὸ ἀγροῖκον. Ἐν ἐκ τῶν προσώπων ἐκείνων ἐξαπλώνει ἀπαθέστατα τὰς κνήμας του ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρακειμένου ἑδράνου, καὶ τοῦτο γενόμενον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, τῷ δίδει ἀνάστροφον θέσιν προσεγγίζουσαν πρὸς ἐκείνην ἣν δίδουσιν εἰς τὸν ἀνελκυσθέντα ἐκ τοῦ ὕδατος, ὡς πρόχειρον μέσον θεραπείας. Ἓν ἕτερον ἔχει ῥίψει τὸν πῖλόν του ἀφελέστατα πρὸς τὰ ὄπισθεν δίκην ὀγκώδους κεκρυφάλου, καὶ ἀνεῳγμένας ἔχων τὰς πτέρυγας τοῦ ἐπενδύτου του, βυθίζει τοὺς ἀντίχειρας μεθ' ὕφους ὑπερβαλλούσης ἀκηδίας εἰς τὰ κατὰ τὴν κορυφὴν τῶν βραχιόνων ἀνοίγματα τοῦ ὑπενδύτου του (gilet.) Ἱλαρώτατον θέαμα παρεῖχεν εἰς ἐκ τῆς τάξεως τῶν Συντηρητικῶν, ὅστις ὑπὸ τὰς περιέργους ὄψεις τῶν θαυμαζόντων συναδέλφων του, κατόρθωνε νὰ στηρίζῃ τὸν πῖλόν του ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος, καὶ τὴν δεξιὰν κνήμην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πίλου, ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, ὅταν δὲ ὁ πῖλος κατώρθωνε νὰ διαφεύγῃ, ἐπανελάμβανε μετὰ νέας ἐπιμονῆς τὴν ἀλλόκοτον ταύτην παιδιάν του. Ἕτερός τις ἀνετύλισσε τὸ μανδήλιόν του, τὸ ἔθετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ διὰ τοῦ περιέργου τούτου διόπτρου, ἐπειρᾶτο νὰ διακρίνῃ τὰ πρόσωπα τῆς αἰθούσης, λαμβάνων ὕφος νηπίου προσπαθοῦντος νὰ ἐπιφέρῃ τὸν τρόμον εἰς ἑτέρους ὁμήλικας. Ἐν ἢ δύο ζεύγη διαλέγονται ἐξηπλωμένα νωχελέστατα ἐπὶ τῶν ἑδωλίων. Ἕτερά τινα γελῶσι πρὸς ἄλληλα, καὶ ἄλλα ποιοῦσι παράδοξα νεύματα. Οἱ φενακοφόροι Γραμματεῖς δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἐγείρωσι τὸ βλέμμα ἀπὸ τῆς τραπέζης των, ὁ δὲ Πρόεδρος, ἔχων πάντοτε εἰς τὰ χείλη τὸ ἰδιάζον μειδίαμά του, παρατηρεῖ τὴν ἐκτεινομένην πρὸ αὐτοῦ σκηνὴν, μὲ τὸ φιλόστοργον ὕφος πατρὸς ἐπιθεωροῦντος τὰς πεδιὰς τῶν τέκνων του. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βουλευτής τις τὸν πλησιάζει, καὶ τὸ μειδίαμά του λαμβάνει περισσοτέραν γλυκεῖαν ἔντασιν, ἐν ᾧ κλίνει τὸ οὖς του ἡρέμα πρὸς τὴν βαθμίδα ἐν ᾧ εὑρίσκεται ὁ ἐπισκέπτης, καὶ ἀκούει χωρὶς νὰ στρέψῃ πρὸς αὐτὸν τὴν μορφήν του. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ βουλευτοῦ, ἀφίνει πάντοτε ἐπιδοκιμαστικώτατον νεῦμα, κ' ἐπαναλαμβάνει τὴν γαληνιαίαν ἐπιθεωρητικὴν θέσιν του. Τὰ πάντα μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς περιβολῆς, καθίστων τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὑπερφυσικόν!

* * *

Πλὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ αἴθουσα πληροῦται, καὶ αἱ θέσεις καταλαμβάνονται. Ἅπαντα τὰ πρόσωπα ἔχουσιν ἤδη εἰς τὰς χεῖρας μακρὸν ἔντυπον φύλλου χάρτου, ὅμοιον ἐκείνου ὅπερ μοὶ ἔδωσεν ὁ θεράπων τῆς βουλῆς, καὶ ὅπερ εἶναι ἡ ἡμερησία διάταξις. Καὶ εἶναι τοσαῦτα τὰ φύλλα ταῦτα, καὶ τόσῳ ζωηρῶς πανταχόθεν περιδινοῦνται, ὥστε ἐνόμισα ὅτι κάτωθέν μου ἐκυλίοντο ἀφρωδέστατα κύματα. Πλὴν δὲν ἔσχον πολὺν καιρὸν νὰ διαθέσω εἰς ποιητικὰς παραβολὰς, καθότι αἴφνης βλέπω τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα συντασσομένην, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἑδώλιον ὑφιστάμενον ἀλλεπαλλήλους μεταναστάσεις. Εἰσέρχεται σοβαρῶς βαίνων ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ **Σὶρ Στάφφορδ Νόρθκοτ** εἶναι ἀνὴρ δικαιῶν τὸν ἦχον τοῦ ὀνόματός του. Πρόσωπον εὐρὺ, μᾶλλον παχὺ, πλῆρες σοβαρᾶς καὶ σταθερᾶς ἐκφράσεως. Ὀφθαλμοὶ, ὧν τὸ ἐξαιρετικὸν μέγεθος διαγράφεται μέσῳ διόπτρων ὧν τὰ λεπτὰ χαλύβδινα νηματία στηρίζονται διδασκαλικώτατα ἐπὶ τοῦ μεταξὺ ὤτων καὶ κροτάφων διαστήματος. Γενειὰς παχεῖα, συμπεπυκνωμένη, ἀτημέλητος, καὶ φαιὰ, συνομνύουσα μετὰ δαψιλοῦς μύστακος ὅπως πολιορκῶσιν ὁμοῦ τὰ ὀγκώδη χείλη του. Κόμη μᾶλλον μακρὰ, φαιὰ ἐπίσης, καὶ καθισταμένη πυκνοτέρα πρὸς τὰ ὄπισθεν. Διατηρεῖ τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐν ᾧ οἱ εὐρεῖς ὦμοί του φέρουσιν ἀλύγιστοι τὸ ἀξιόλογον βάρος τοῦ χονδροῦ ἐπανωφορίου του. Αἱ περισκελίδες του εἶναι ἀρκετὰ πλατεῖαι, καὶ ἀρκετὰ βραχεῖαι, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν δημοσίαν ἔκθεσιν ὅλων τῶν διαστάσεων τῶν κολοσσιαίων ὑποδημάτων του, ἅτινα διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν προσφυεστάτην σκωπτικὴν ἔκφρασιν παιδίων τινων, ἠδύναντο νὰ καθέξωσιν ἑξαίρετον θέσιν βρεφικοῦ τάφου. Ἔχει τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν χαινόντων θυλάκων τοῦ ἐπενδύτου του, καὶ διετήρει ἀκόμη τὴν τοιαύτην θέσιν των, ὅταν μετὰ τρομεροῦ τριγμοῦ ἀφῆκε νὰ καταπέσῃ τὸ σῶμά του ἐπὶ τοῦ παρασκευασθέντος ὑπὲρ αὐτοῦ εὐρέος κενοῦ διαστήματος. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, αἱ περισκελίδες του συμπτύσσονται ἐπὶ πλέον, καὶ ἀρίνουσι νὰ διαλάμψῃ τὸ ἡδυπαθὲς καὶ προκλητικὸν χρῶμα ὡραίων πορφυρῶν περικνημίδων. Δὲν εἰξεύρω διατί εὗρον τρομερὰν ἀντίθεσιν μεταξὺ τοῦ μεγάλου ἡγέτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ τοῦ θελκτικοῦ ἐκείνου χρώματος, ἀλλ' ἠσθάνθην τοιαύτην θυμηδίαν, ὥστε ἐχρειάσθην νὰ κρύψω τὸ πρόσωπόν μου ἐν τῷ πίλῳ μου, ὅπως ἀποφύγω τὰ τρομερὰ βλέμματα τοῦ κομψοῦ παρακειμένου μου, ὃν ὁ γείτων του ἀπεκάλει mylord. Ὅταν ἀπεκάλυψα τὴν μορφήν μου, εἶδον ὅτι ἐκρύβη τὸ μειδίαμα τῶν κνημῶν τοῦ Sir Stafford, ἐν ᾧ τὸ βλέμμα του καταβρωτικὸν ἐρρίπτετο ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς πρὸς αὐτὸν προσοχῆς τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος.

* * *

Πλὴν τὰ δεξιὰ ἑδώλια ἀρχίζουσι νὰ ὑφίστανται παράδοξον κλονισμὸν, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῶν πλῆθος κυματίζει πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς μικρᾶς ἐσωτερικῆς πύλης. Κατ' ἀρχὰς διακρίνω μίαν σκιὰν, εἶτα ἀμυδράν τινα φυσιογνωμίαν, εἶτα σεβάσμιον πρόσωπον, εἶτα μεγαλοπρεπῆ μορφὴν, εἶτα ἀξιοπρεπῆ ἄνδρα, καὶ καθ' ὅσον τὸ ἐμψυχον ἐκεῖνο ἀντικείμενον τῆς γενικῆς προσοχῆς ἐπλησίαζε, ἄρινε νὰ διακρίνωνται οἱ ἱλαροὶ, συμπαθεῖς, ὑψηλοὶ, πλὴν ἀπηυδημένοι χαρακτῆρες τοῦ **Οὐίλλιαμ Γλάδστωνος**. Μάτην ἡ γραφίς μου ἤδη τείνει νὰ εἰσαγάγῃ εἰς

τὴν περιγραφικὴν ταύτην σκηνὴν τὸν μέγιστον ἄνδρα μ' ἐξωραϊσμένον διὰ τίτλου ὄνομα. Εἶναι ὁ κύριος Γλάδστων, τὸ μέλος τοῦ κοινοβουλίου ἁπλῶς! Πλὴν ὡς ἄλλος Ἀνταῖος, ὁ αἱσθηματικὸς Πρωθυπουργὸς, δανείζεται πλείονα ἰσχὺν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τιμητικῶν κεφαλίδων. Καὶ ἐὰν ὑπῆρξαν θαυμάσιαι αἱ πολιτικαί του νίκαι κατὰ τοῦ κυρίου Δισραέλη, εἶναι ὅμως θαυμασιώτερος ὁ ἠθικὸς θρίαμβος ὃν ἡ μετριοφροσύνη του ἤρατο κατὰ τοῦ *Λόρδου Βίκονσφιλδ*, καὶ τῆς *περιπαθεστάτης του αὐτοκρατείρας τῶν Ἰνδιῶν*, τῆς μεγαλειτέρας ἐχθρᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων. Πλὴν οἴμοι! Τὰ ἔτη καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι σφοδραὶ ταραχαὶ τῆς πολιτικῆς κονίστρας ἐτύπωσαν εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ φυσιογνωμίαν του τὴν σφραγῖδα τοῦ μαρασμοῦ. Μάτην τὸ μέγα πνεῦμά του διαχύνει εἰς τοὺς χαρακτῆράς του λαμπρὰν αἴγλην, καὶ σπανίαν ζωηρότητα! Μάτην τὸ ἐξασκηθὲν ἀπὸ τῆς λιτότητος καὶ τοῦ φυσικοῦ βίου σῶμά του φυλάττει νεανικὴν εὐθυτένειαν κ' εὐστροφίαν! Μάτην τὸ γοργὸν βλέμμα του ἀπωθεῖ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν σκιάν, ἥτις ἑδρεύει ἐπὶ τοῦ προσώπου του! Ὁ Γλάδστων ὑπέκυψεν! Ὁ Γλάδστων ἐκλείπει! Ἡ μεγαλοπρεπής του κεφαλὴ ἤρχισε ν' ἀποῤῥοφᾶται ὑπὸ τοῦ δαίμονος χρόνου! Αἱ παρειαί του ἐκοιλάνθησαν ἐπαισθητῶς, καὶ τὰ χείλη του, ἡ γέφυρα αὕτη, δι' ἧς ἔρχεται εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη, διάκεινται ἐν ὑπερμέτρῳ πελιδνότητι. Ἡ κόμη του κατέπεσεν ἐντελῶς, καὶ μόνον περὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὸ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς μέρος διακρίνει τις ἀραιάς τινας πολιὰς τρίχας, χρησιμευούσας ὅπως ἐπιτάσσωσι τὸν σεβασμὸν τῆς ἡλικίας. Ἀλλ' ἡ ἰσχὺς τοῦ νοός του ἀναλάμπει ἀκόμα κ' ἐν αὐτῷ τῷ ἐξωτερικῷ ὀργανισμῷ του, καὶ τὸ μέτωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, τὸ μέτωπον, τὸ ἀκριβὲς τοῦτο καὶ ἀλάνθαστον σημεῖον τῆς μεγαλοφυΐας διατηρεῖ, τὰς εὐρείας διαστάσεις του σκιάζον ὑπὸ τὴν μεγάλην κυρτότητά του ὅλους τοὺς λοιποὺς χαρακτῆράς του. Πλὴν δὲν εἶναι ἡ ἡλικία μόνη τὸ αἴτιον τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, ὃν πρὸ ἑξαμηνίας μόλις εἶδον σφριγῶντα ἔτι καὶ φαιδρότατον ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου νέφους, ἐξ ἐκείνων ἅτινα θάπτουσιν εἰς τὰ ὠχρὰ χείλη του τὸ μειδίαμα ἤδη. Καὶ δὲν εἶχε τότε τὸ θῦμα αἰσθηματικῆς καρδίας τὰς τόσας ῥυτίδας ἃς ἐσχάτως εἶδον αὐλακωσάσας τὴν μορφήν του, καὶ αἵτινες συνενούμεναι σχηματίζουσι τὴν φρικαλέαν, μυσαρὰν, ἐγκληματικὴν, ἀγνώμονα ἐπιγραφὴν «*Ἰρλανδία!*» Ἀχάριστος χώρα! Τίς ἔπραξε τοσαῦτα ὑπὲρ Σοῦ, ὅσα ὁ μέγας ἀνὴρ οὗτινος ἐδηλητηρίασες τὴν εὐδαιμονίαν κ' ἐτάραξες τὴν γλυκεῖαν ἀνάπαυσιν; Δὲν ἤγειρε πόλεμον ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Βουλαῖς διὰ Σέ; Δὲν ἔῤῥιψε τὸ χειρόκτιον εἰς τὸ πρόσωπον τῶν Λόρδων πρὸς χάριν Σου; Δὲν ἔθεσεν ἕνεκα Σοῦ τὴν διχόνοιαν εἰς τὰς συμπεπυκνωμένας τῶν φιλελευθέρων τάξεις; Δὲν ἐλάκτισεν ὅλας τὰς μερίμνας τῆς ἡμέρας, καὶ δὲν κατεφρόνησε τοὺς ὕπνους τόσων νυκτῶν, διὰ νὰ Σοὶ πλάσῃ προστατευτικὸν Νόμον; Δὲν ἐπάλαισεν ἕνεκα Σοῦ χεῖρας πρὸς χεῖρας μετὰ Συντηρητικῶν ζητούντων τὴν κεφαλήν Σου ἐπὶ πίνακι, καὶ δὲν κατώρθωσε μετὰ τόσας ἀγωνίας νὰ Σοὶ παράσχῃ ἀνακούρισιν; Καὶ τί ἔπραξες Σὺ ἀνθ' ὅλων τούτων, δι' ἃ ὁ μέγας ἀνὴρ κατηγορήθη ἐπὶ ἀδυναμίᾳ χαρακτῆρος; Ἀντὶ νὰ γονυπετήσῃς, ἀντὶ νὰ δακρύσῃς ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸ τοῦ Εὐεργέτου Σου, ἐλάκτισας τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον τόσων κόπων, περιεφρόνησας τὸν *Κτηματικὸν Νόμον* (Land Act), καὶ ἔστρεψας λυσσῶσα τὴν πτέρναν ἐναντίον τοῦ Εὐεργέτου. Καὶ ὁ μέγας οὗτος, αἰσθηματικὸς καὶ σοβαρὸς χαρακτὴρ, ὃν ἐπότισας ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν, ἠναγκάσθη νὰ διέρχηται τὰς πεδιάδας Σου, ἢ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς ἑορτάς σου, φρουρούμενος ὑπὸ κλητήρων, ὡς ὁ αἱμοχαρέστερος τῶν τυράννων!....

* * *

Ὁ εὐγενὴς Πρωθυπουργὸς ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς πρὸς αὐτὸν προσηλώσεως λαμβάνει τὴν θέσιν του ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὑπουργικοῦ ἑδωλίου. Οἱ παρευρισκόμενοι ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ στρέφουσι πρὸς αὐτὸν μεθ' υἱικῆς μεριμνης καὶ φιλοστοργίας, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου τὸ γλυκὺ βλέμμα του μετ' ἀῤῥήτου ἐνδιαφέροντος περιπλανᾶται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον, ἐκ τῶν συμπαθῶν συναδέλφων του. Κατέχει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁμίλου τούτων, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος νεανικοῦ, στάσιν πλήρη ἀθῴας περισκέψεως, καὶ ἁγίας αὐταπαρνήσεως. Ἐννοεῖ ὅτι δύει ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ τοῦ βίου του καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἐγχαράσσει ἐπὶ τῆς μορφῆς του τὸν τύπον ἠρέμου μελαγχολίας. Ἀλλ' ἡ μελαγχολία αὕτη φαίνεται ὑποκύπτουσα ἤδη πρὸ τοῦ Σταδίου τῆς θλίψεως, εἰς ἣν τὸν ῥίπτει ἡ ἰδέα τῆς δύσεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀστέρος του. Τῷ ὄντι, τὸ ἀψίκορον πνεῦμα τοῦ λαοῦ δὲν θερμαίνεται ἤδη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ὃν ἄλλοτε ἐγέννα τὸ ὄνομα Γλάδστων! Αἱ συκοφαντίαι τῶν ἀντιπάλων του ὑπερίσχυσαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη τῆς Ἰρλανδίας συνετέλεσε τὸ ἔργον τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως! Καὶ εἶναι βέβαιον παντὰχοῦ ὅτι εἰς τὸ πνεῦμά του ἀπὸ ἡμερῶν ἀνακυκλοῦται ἡ ἰδέα τῆς παραιτήσεως. Μολαταῦτα εἰς τοὺς τρόπους του παρατηρεῖται πρὸς πεῖσμα ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ συνομωσάντων στοιχείων παιδική τις γαλήνη καὶ νεανικὴ ῥέμβη. Ἔχει τὸν ἕνα βραχίονά του ἐσταυρωμένον κατὰ μῆκος τῆς ὀσφύος του, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν παραλλήλως πλὴν κατὰ τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν συμπτύσσεται ὁ ἕτερος βραχίων. Αὕτη εἶναι ἡ ἀγαπητή του στάσις, ἣν εἶδον νὰ τηρῇ ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Καθήμενος δὲν περιθλᾷ τὸ σῶμά του, ἀλλὰ προεκτείνει τοὺς πόδας του μέχρι τῆς ἀπέναντί του τραπέζης τῶν Γραμματέων, στηρίζει τὴν ἄκραν των ἐπὶ τῆς βάσεώς της, καὶ κλίνει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὄπισθεν οὕτως ὥστε, τὸ σῶμά του ἀποτελεῖ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν γραμμὴν ὁριζοντίαν, καί τοι μένει ἐπὶ τοῦ ἑδωλίου. Φέρει ἔνδυμα μέλαν ἁπλούστατον, τὸ περιλαίμιόν του φέρει τὸν ἀρχαϊκὸν τύπον, προσκεκολλημμένον καθέτως ἐπὶ τοῦ χιτῶνός του, καὶ προεκτεινόμενον κατὰ τὰς ἄνω ἄκρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιβάλλῃ ἐν μέρει τὴν σιαγόνα του. Ὁ χιτών του εἶναι λευκότατος, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέρος τοῦ στήθους του σχηματίζονται πλῆθος πτυχῶν ἀποτελουσῶν ἔκτακτον ἀνωμαλίαν, ὡς ἐὰν ἡ πλούντρια ἐφήρμοσε τὴν οἰκονομίαν ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀμύλου της. Ὁ λαιμοδέτης του συνίσταται ἐκ μακρᾶς μελαίνης καὶ μᾶλλον πλατείας ταινίας, περισφιγμένης ἀφελέστατα ἐπὶ τοῦ χιτῶνός του. Τέλος ἔχει τοὺς δακτύλους γυμνοὺς παντὸς κοσμήματος, καὶ ἀνήκει μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκείνων οἵτινες ἔχουσιν ἀφαιρέσει τὸν πῖλον.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές]

Timeson

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»

* * *

Ἤδη ὁ ἀριστοκρατικὸς πρεσβύτης, ὁ Λόρδος Shaftesbury, ἐγείρεται ἵνα προτείνῃ τὴν πρόποσιν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ἐνθουσιῶδες θέαμα νὰ βλέπῃ τις τὸν μέγαν τοῦτον εὐγενῆ, οὗτινος τὰ ἔτη ἐβάρυνον τὰ βλέφαρα, πλὴν δὲν ἀφῄρεσαν τὴν ἐπιβλητικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἱστάμενον θρησκευτικῶς, ὅπως μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ, καὶ τιμητικωτάτων ἐκφράσεων, εὐχηθῇ τὴν ὑγιείαν ἑνὸς πρίγκιπος, ὃν καθιστᾷ ἔνδοξον τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου ἀνάσσει. Ὁ φιλόφρων λόγος τοῦ γηραιοῦ κόμητος λήγει, ἡ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος πρόποσις ἐκτελεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἀντιπρόσωπός του ἐγείρεται ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὴν πρόποσιν ἐν μέσῳ ἰσχυρῶν καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων. Ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Γενναδίου εἶναι ἀνάλογος τοῦ κομψοῦ ἐξωτερικοῦ του, καὶ αἱ ἰδέαι του ἀντάξιαι τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν κατέχει παρὰ τῇ ἐπισημοτέρᾳ τῶν Αὐλῶν. Γλυκύτης, εὐστροφία, ἐλευθερία, περιπάθεια, ἐκλογὴ λέξεων, εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀγορεύσεώς του. Αἱ περίοδοί του ἀποτελοῦσιν εἶδος διαυγοῦς χειμάῤῥου, αἱ φράσεις του διαδέχονται ἀλλήλας μετὰ ῥυθμοῦ μουσικοῦ καὶ αἱ ἰδέαι του εἶναι ἀστραπιαῖαι, συμπληροῦσαι μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ δεξιότητος ἀλλήλας. Δὲν δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὁμιλεῖ ξένην γλῶσσαν, τόσον ἀβίαστοι εἶναι αἱ ἐκφράσεις του, καὶ τὸ σύνολον τοῦ λεκτικοῦ του εἶναι τόσον ἐντελὲς καὶ ἐκλεκτὸν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι θαυμάζουσι τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐν αὐτῷ θέλγητρον. Ἐν τῇ ἐπαγωγῷ ῥοῇ τῆς ἀγορεύσεώς του, κατεχόμεθα ἅπαντες ὑπὸ ἀδιασείστου μαγείας, ἐν ᾧ ἡ γλυκύτης ἥτις ἐν αὐτῇ ἐπεπόλαζε, ἐβαυκάλιζε τὰ ὦτα τῶν ἀκροατῶν ὡς τερπνὸν ἆσμα, οὗ τὸ τέρμα οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ. Ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ κυρίως ἡ ῥητορική του δεινότης ὑπῆρξε μεγάλη. Διὰ λαμπροτάτων ἐκφράσεων, ἀπήντησεν εἰς τὸ τυπικὸν μέρος τῆς προπόσεως τὸ ἀφορῶν τὸν βατιλέα του. Εἶτα ἡ ἀγόρευσίς του ἔλαβε γενικώτερον χαρακτῆρα, καὶ δι'ἀπαραμίλλων ἐκφράσεων, διετύπωσε τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλλάδος ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὑπὲρ ἧς ὁ λόγος του ὑπῆρξεν ἀληθὴς διθύραμβος πληρώσας συγκινήσεως καὶ τὰς ψυχροτέρας διπλωματικὰς καρδίας, ἐπέρανε δὲ τὸ μέρος τοῦτο διὰ πνευματωδεστάτης παρεισαγωγῆς τοῦ ἀγγλικοῦ εἰδώλου, τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, τοῦ ὀνόματος τῆς ὁποίας ἐποίησε μνείαν ὑπὸ κολακευτικωτάτας ἐκφράσεις. Ἀλλὰ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐντελείας ἐνετύπωσεν ἐπὶ τοῦ λόγου του, ὁ ἐπιδέξιος τρόπος, καὶ ἡ ἀξιέπαινος εὐγένεια καὶ ἀμεροληψία, μεθ' ὧν ἠθέλησε νὰ λαμπρύνῃ τὸ ἔθνος του, διὰ τῆς ἴσης τιμῆς καὶ ἀξίας, ἣν ἀπέδωκεν εἰς ἅπαντα τὰ πρωτεύοντα πολιτικὰ πρόσωπά του. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξετάσω καὶ ν' ἀκριβολογήσω κατὰ πόσον ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν εἶπεν ἦσαν ἀληθῆ, καὶ κατὰ πόσον συνῇδον πρὸς τὰς ἀτομικάς του πεποιθήσεις, ἀλλ'ὅ,τι εἶπεν ἐνώπιον ἑνὸς ξένου καὶ ἰσχυροῦ ἔθνους, ἦτο καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς θέσεώς του, καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς διανοίας του, ἥτις τῷ ἐνέπνευσεν ὅτι καταλληλότερον μέσον τῆς ὑπερασπίσεως ἑνὸς ἔθνους εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τῶν πολιτικῶν, εἰς οὓς τοῦτο παραδίδει τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεώς του. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος εἶχον καταπέσει τόσον πολὺ πρὸ τῶν παρατηρητικῶν βλεμμάτων τῆς Εὐρώπης, ὥστε ὁ ἀντιπρόσωπός της ἔπραξε κάλλιστα ζητῶν ν' ἀνορθώσῃ τὴν ὑπόληψίν των, παραβλέπων πρὸς τοῦτο καὶ τὴν εἰλικρίνειάν του πρὸς τὰς προσωπικάς του ἰδέας. «Μυλόρδοι καὶ κύριοι, «εἶπεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς κατὰ «τὰ τελευταῖα ταῦτα ὀλίγα ἔτη, διῆλθεν διὰ πολλῶν αὐ«στηρῶν δοκιμασιῶν. Πλὴν ἡ ἰδιαιτέρα ἤρεμος εὐστάθεια «καὶ ἀδιάσειστος πίστις τοῦ βασιλέως ὡς πρὸς τὰς τύ«χας τῆς Ἑλλάδος εὗρεν ἄμεσον ὑποστήριξιν ἐν τῇ ἀφο«σιώσει τοῦ λαοῦ του, ἐν τῷ ζήλῳ καὶ τῇ δεξιότητι τῶν «πολιτικῶν, οἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διεύθυνον τὰ «τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ νοήμονι καὶ ὑπομονητικῇ ἐργασίᾳ «τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οὗτινος αἱ πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδου«λεύσεις ἤρξαντο πρὸ τῆς παρούσης γενεᾶς, ἐν τοῖς σπα«νίοις προτερήμασι καὶ τῇ ἀκαταπονήτῳ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. «Τρικούπη, ἐν τῇ ἱκανότητι καὶ τῇ πείρᾳ τοῦ κ. Δελη«λιγιάννη»... Ἐννοεῖται ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον πανηγυρικὸν τοῦ κ. Γενναδίου, ἡμεῖς οἵτινες γνωρίζομεν καλῶς τὴν ἀθλίαν πολιτικὴν ἥτις διέπει τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ μὴ θαυμάσωμεν τὴν ἐπιτηδειότητά του, καὶ τὸ πνεῦμά του, ὅπερ τῷ ὑπηγόρευσε νὰ εἴπῃ ὅ,τι ἄνω ἐξεθέσαμεν εἰς τὰ ὦτα τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐμενεστέραν πρὸς τοὺς πολιτικοὺς τοῦ ἔθνους μας, ἀφ'ὧν ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά του. Ἀλλ'ἡ λαμπροτέρα ἀρετὴ, ἥτις καθιστᾷ θαυμασίους τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἕλληνος ἀγορητοῦ, εἶναι ἡ ἀμεροληψία του. Καὶ διὰ τοῦτο καθ'ἣν στιγμὴν ὁ φίλος τοῦ κ. Κουμουνδούρου περιέγραφε διὰ τῶν λαμπροτέρων καὶ ὑψηλοτέρων χρωμάτων τὸν πολιτικὸν ἐκείνου ἀντίπαλον, ἅπαν τὸ ἀκροατήριον διεῤῥάγη εἰς χειροκροτήματα, ἅτινα δὲν ἀφῴρουν τόσον τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Γενναδίου, ὅσον τὴν λαμπρὰν, ἀξιοπρεπῆ, καὶ ἀμερόληπτον διαγωγήν του. Ἕνεκα τούτου ἐπίσης ὁ κ. Σκίννερ ἔκλινε τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸς τὸ οὖς μου ψιθυρίζων μετὰ θαυμασμοῦ:

— Très bien! Il est un vrai diplomate!

Τοιαύτη εἶναι ἡ σπουδαία καὶ εἰλικρινὴς κρίσις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ὑπὲρ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὴν κρίσιν ταύτην τὴν δίδω εἰς δημοσιότητα ὡς τὴν ζωηροτέραν καὶ λαμπροτέραν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπευφημίαν.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ συμποσίου, ἀφ' οὗ προέτεινε τὴν ὑγιείαν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας, ἠγέρθη ἵνα φέρῃ πρόποσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ αἰσθηματικὸς καὶ μεγαλόνους λόρδος προτείνων τὴν πρόποσιν ταύτην, ἐν ᾗ περιεκλείετο ὅλος ὁ σκοπὸς τῆς τελετῆς ἐκείνης, ἤρξατο διὰ τῶν ὡραιοτάτων καὶ εὐελπιστικωτάτων τούτων λέξεων: «Μιλόρδοι καὶ κύριοι, «ἐν τῇ προπόσει ταύτῃ πίνοντες, πρόκειται νὰ πίωμεν «μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος, παρὰ ὑπὲρ τοῦ «παρόντος ἢ τοῦ παρελθόντος· καὶ ἕνεκα τούτου ἐν ταῖς «ὀλίγαις λέξεσιν ἃς θὰ σᾶς ἀπευθύνω κατὰ τὴν νύκτα «ταύτην εἶναι περιττὸν νὰ θίξω τὰ παρελθόντα. Καὶ «τοῦτο μ' εὐαρεστεῖ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον θὰ «ἦτο δύσκολον τὸ νὰ θίξῃ τις τὸ παρελθὸν, χωρὶς ν' ἀ«ναμιχθῇ ἐν τοῖς πολιτικοῖς, καὶ ἐπὶ τέλους, κύριοι, τὸ «ἑλληνικὸν ζήτημα κατ' οὐδένα λόγον πρέπει νὰ συγ«χέσται μετὰ τῆς πολιτικῆς.» Ὑπὸ τοιούτους ὑψηλοὺς οἰωνοὺς ἀρξάμενος τοῦ λόγου του, ὁ φιλέλλην ἀριστοκράτης, ἐξηκολούθει ν'ἀνατυλίσσῃ θαυμασίας ἰδέας καὶ ν' ἀναπτύσσῃ ζωηρότατα αἰσθήματα. Αἱ γνώσεις του, ἡ κρίσις, ἡ πεῖρα καὶ ἡ καρδία του συνηνοῦντο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὅπως ἀποτελέσωσι διὰ τοῦ εἰλικρινοῦς ἐκείνου καὶ σπουδαιοτάτου λόγου θαυμάσιον Μωσαϊκὸν ποικίλων χα-

ρίτων. Ἄλλοτε τὸ αἴσθημά του προὐκάλει τὰ χειροκροτήματα, ἄλλοτε αἱ ἐκφράσεις του προὐκάλουν τὸν θαυμασμὸν, καὶ ἐνίοτε τὸ πνεῦμά του ἐλάμβανε τόσῳ θυμηδῆ καὶ ἱλαρὰν πτῆσιν, ὥστε ὁλόκληρον τὸ ἀκροατήριον δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τοὺς γέλωτας διὰ τὰς προσφυεστάτας παραβολάς του, καὶ τὰ ἐπιτυχέστατα σκώμματά του. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ λόρδου Rosebery δὲν ἦτο ζωηρὰ καὶ μονότονος, ἀλλὰ πλήρης εὐαρέστου ποικιλίας, συνισταμένης εἰς τὴν ἀβίαστον συνδυασμὸν διαφόρων ἀντικειμένων ἐφ' ὧν ἑλικνίζετο μαλθακῶς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀκροατηρίου. Ἐνίοτε ὁ ἀγορητὴς λαμβάνει ἀποφθεγματικὸν ὕφος, καὶ διὰ τοῦ ἀπερίττου ὕφους, ὅπερ διαχειρίζεται τόσῳ θαυμασίως ὁ Οὐγκώ, ἐκφράζει δι' ὀλιγίστων λέξεων τὰς μεγαλειτέρας ἰδέας. «Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερμέτρου χαρᾶς, λέγει εἰς ἓν μέρος, δὲν εἶναι ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ σιγή.» Ἀλλαχοῦ τὸ πολιτικόν του φρόνημα ἐκρήγνυται, καὶ ἰδοὺ ἀφίνεται εἰς θερμὸν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων, καὶ προφέρει μετ' εὐγνωμοσύνης τὰ ὀνόματα τοῦ Γκόσσεν, τοῦ Γράμβιλ καὶ τοῦ Καρόλου Δίλκε, ἐν ᾧ πρὸ τοῦ τελευταίου τούτου ὀνόματος, ὅπερ ὑπῆρξε τὸ σύνθημα τῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνεργείας, τὸ ἀκροατήριον ἀναπέμπει ζωηρὰς ἐπευφημίας. Εἶτα ἀπαγγέλλει τὸ περίφημον λατινικὸν ἀπόφθεγμα, ὅπερ ἐκφράζει τὴν ἠθικὴν νίκην τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς νικησάσης Ρώμης, καὶ τέλος ἀναλαμβάνει ποιητικώτατον ὕφος, κ' ἐν μέσῳ ῥαγδαίων καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων, καταλήγει ἐκφράζων τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ μόνη φιλοδοξία τῆς Ἑλλάδος θὰ σύγκειται εἰς τὸ νὰ ὁδηγῇ τὸ ἅρμα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων, καὶ εἰς τὸ νὰ διαλάμπῃ ἄπωθεν ὡς στήλη πυρὸς ἐν τῷ ζόφῳ τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κόμης Dalhousie, νεαρὸς ἀριστοκράτης τῆς Σκωτίας, ὅπως φέρῃ πρόσωπον ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς μοὶ παρατηρεῖ λίαν προσφυῶς ὁ κ. Σκίννερ, ἡ ἀγόρευσις τοῦ δευτέρου τούτου λόρδου δὲν φέρει τὸν ποικίλον καὶ ἐπαγωγὸν χαρακτῆρα τῆς τοῦ προλαλήσαντος, ἀλλ' ὑπερέχει ταύτης ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ λεκτικοῦ καὶ τὴν σφοδρότητα τῆς ἐκφράσεως, αἱ ἰδιότητες δὲ αὗται συνέχονται στενῶς μετὰ τοῦ ναυτικοῦ βίου, ὃν κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ πολυμαθοῦς γείτονός μου, διήγαγεν ὁ ζωηρὸς ἐκεῖνος Σκῶτος. Μετ' αὐτὸν ἠγέρθη ὅπως ἀπαντήσῃ ὁ κ. Ἀρθοῦρος Ἄρνολδ, μέλος τοῦ Κοινοβουλίου καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ μετὰ τὴν βραχεῖαν πλὴν εὔγλωττον αὐτοῦ ἀπάντησιν, ἕτερον μέλος τοῦ Κοινοβουλίου ὁ κ. Shaw-Lefevre, προέτεινε διὰ θαυμασίου καὶ ἱστορικωτάτου προλόγου, ὑπὲρ τῶν ἐν φιλολογίᾳ καὶ τύπῳ φίλων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν πρότασιν δὲ ταύτην ἀπήντησαν καταλληλότατα οἱ κ. κ. Sala καὶ Clayden.

* * *

Ἡ μεγαλοπρεπὴς μουσικὴ τῆς αἰθούσης, ἀνέτεινεν ἤδη τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον πρὸς τὸν Λόρδον Βύρωνα, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτου, ὁ σὶρ Γεώργιος Campbelle μέλος τοῦ Κοινοβουλίου ἠγέρθη καὶ ἔφερε πρότασιν ὑπὲρ τῶν παρακαθημένων ἐν τῷ συμποσίῳ (The Guests of the Greek commitee.) Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἀπήντησαν ὁ εὐγενὴς κόμης Shaftesbury, ὁ σοφὸς καθηγητὴς κ. Σμίθ, καὶ ὁ ἡμέτερος κ. Βαλιέρης. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐνδιατρίψωμεν ἐπ' ὀλίγον περὶ τὸν τελευταῖον τοῦτον, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Γενναδίου, ὑπῆρξεν ὁ μόνος Ἕλλην ὅστις ἐκρίθη διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του ἐν τῷ συμποσίῳ ἐκείνῳ.

Ὁ κ. Βαλιέρης δὲν κατέχει μόνον ἐν τῷ χαρακτῆρί του τὴν πρακτικότητα τοῦ διακεκριμένου ἐμπόρου, ἀλλ' ἐπιδεικνύει ἑκάστοτε ὅλας τὰς λαμπρὰς ἰδιότητας τοῦ ἀνεπτυγμένου πνεύματος, καὶ τὰς εὐρείας καὶ ὑψηλὰς ἰδέας τοῦ ἐπιστήμονος. Καὶ ἄλλοτε ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ σπουδάσω καὶ ἐκτιμήσω τὰ πνευματικὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀξιοτίμου τούτου ἀνδρὸς, ἀλλὰ κυρίως εἶδον νὰ διαλάμπωσι ταῦτα κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην τοῦ μεγαλοπρεποῦς συμποσίου, κοθ' ἣν ὁ κ. Βαλιέρης διὰ τῆς ἀξιοπρεποῦς ποιήσεώς του, διὰ τοῦ ἐμβριθοῦς ἅμα καὶ γλυκέος τόνου τῆς φωνῆς του, διὰ τῆς εὐκρινείας τῶν ἰδεῶν του, διὰ τῆς βαθύτητος τῆς κρίσεώς του, καὶ διὰ τῆς γαλήνης τοῦ χαρακτῆρός του, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἐμπόριον δὲν ἀποκλείει τὰς ἰδέας καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὑλικωτάτῃ κοινωνίᾳ τοῦ Λονδίνου ἔχει τέκνα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ καυχᾶται.

* * *

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Chesson προέτεινεν ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τοῦ Προέδρου Λόρδου Rosebery, ὅστις ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ἐν βραχεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ὁμήγυρις ἤρχισε νὰ ἀποσύρηται τῆς αἰθούσης. Πρὸς τὸ βάθος τοῦ ἀντιθαλάμου εἶχε παραταχθῇ μεγάλη τράπεζα, πεπληρωμένη κυππέλων, παρ' αὐτὴν δὲ εἶχε συναχθῇ ἡ πληθὺς τῶν θεραπόντων, πρὸς χορηγίαν τοῦ καφὲ, καθ' οὗ κυματηδὸν οἱ συνδαιτημόνες διωργάνιζον ἐπίμονον πολιορκίαν. Εἶχον κατορθώσει μεθ' ἑνὸς φίλου μου νὰ λάβωμεν δύο κύππελα, καὶ ἀπεσυρόμεθα μετὰ προσοχῆς πρός τι ἀνάκλιντρον πρὸς πλείονα ἀπόλαυσιν τοῦ ἐρατεινοῦ ἀφεψήματος, ὅτε συγκρουόμεθα πρὸς τὸν Λόρδον Πρόεδρον, προσεγγίζοντα ἐπίσης τὴν τράπεζαν δι' ἄγραν καφέ. Ὁ φίλος μου τὸν ἐπλησίασε οἰκειότατα, καὶ μετὰ τοῦ δημοκρατικοῦ ἐκείνου ὕφους, ὅπερ εἶναι ἰδιάζον εἰς πάντα ἕλληνα, τῷ προσέφερε τὸ κύππελόν του.

— My lord ! τῷ λέγει ἀδελφικῶς, σᾶς παρακαλῶ λάβετε τὸ ἐδικόν μου.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐξεπλάγην διὰ τὸ τοιοῦτον θάρρος τοῦ συντρόφου μου, ἀλλ' ἡ ἔκπληξίς μου κατέστη θάμβος, ὅταν εἶδον τὸν μέγαν ἀριστοκράτην δεχόμενον μετ' ἄκρας εὐαρεσκείας τὴν περίεργον προσφορὰν τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου εἰς αὐτὸν προσώπου.

Ὁπόσον ἰσχυρὰ εἶναι ἡ ἐπήρεια τοῦ Φιλελληνισμοῦ !

* * *

Κατῆλθον εἰς τὸ ἰσόγειον, μετὰ τοῦ αὐτοῦ φίλου μου, καὶ ἀφοῦ ἐλάβομεν ἐκεῖθεν τοὺς ἐπενδύτας καὶ τοὺς πίλους μας, ἐξήλθομεν τοῦ μεγάρου, καὶ ἐπανεύρομεν τὸν ἀναμένοντα μεταξὺ πλείστων ἄλλων δίφρον μας. Μετά τινα δὲ χρόνον ἐρρίφθημεν εἰς τὸ μέσον τῆς συνοικίας μας, εἰς τὴν γαληνιαίαν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἔκτασιν τοῦ περικαλλοῦς Bayswater.

* * *

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο συμπόσιον, ὅπερ θὰ ἠδυνάμην ν' ἀποκαλέσω ἐντελὲς, ἐὰν δὲν παρετήρουν ἐν αὐτῷ σπουδαίαν τινα ἔλλειψιν. Ὁ σεβαστὸς Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ἓν ἐκ τῶν ἀξιοπρεπεστέρων καὶ πατριωτικωτέρων μελῶν τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὁ ἀξιότιμος κ. Σπάρταλης ἀπῆν ἐκ τοῦ συμποσίου. Ὑφ' ὧν παρετηρήθη μετὰ θλίψεως ἡ ἀπουσία τοῦ καλλίστου

αὐτοῦ ἀνδρὸς, οὐτινος τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ στάδιον συνέχεται μετὰ τῶν ἐνθερμοτέρων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μετὰ τοῦ ζωηροτέρου πρὸς τὸ ἔθνος μας αἰσθήματος. Δὲν ἐπιθυμῶ ἐνταῦθα νὰ θίξω καὶ ἀνατυλίξω σκανδαλώδη τινὰ ζητήματα προελθόντα βεβαίως ἐκ παρεξηγήσεως, καὶ ἅτινα ἐτάραξαν πρό τινος καιροῦ ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ἑλληνικοὺς κύκλους. Δὲν θέλω νὰ μειώσω οὐδόλως τὴν λαμπρὰν ἐντύπωσιν ἣν πρέπει νὰ παράσχῃ ἡ εἰλικρινὴς ἀπεικόνισις ἣν εἰς τὰς ἀνωτέρω σελίδας διέγραψα ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος. Γνωρίζω ὅτι ὁ κ. Γεννάδιος, εἶναι ἀνὴρ πλήρης μεγάλων ἠθικῶν κεφαλαίων, καὶ εὐγενεστάτων ἀρετῶν. Τὸν κ. Γεννάδιον, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ μεγάλη σύνεσίς του, κωλύει ἀπὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς εὐτελῆ κινήματα, καὶ ἔχω πεποίθησιν ὅτι τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ ἐξαιρέτου τούτου προσώπου, ἀποτρέπουσιν ἀπὸ πάσης ἀλόγου μνησικακίας ἢ ἀγενοῦς ἐκδικήσεως. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τὰ αὐτὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ψέξω τὴν κυβέρνησιν ταύτην, ἥτις χωρὶς νὰ ἐκφράσῃ ἀκριβῶς τὰς αἰτίας, χωρὶς νὰ καταμετρήσῃ ἐντελῶς τὰ ἀποτελέσματα, προέβη εἰς κίνημα, ὅπερ διήγειρε κατ' αὐτῆς μέγα μέρος τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς παροικίας, καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ μετὰ ποίου ζήλου καὶ μετὰ ποίας προθυμίας ἐξεπλήρου ὁ κ. Σπάρταλης τὸ μέγα καὶ βαρὺ καθῆκον τοῦ γενικοῦ προξένου, ἐπέφερε τὴν παῦσίν του ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης. Ἡ εἴδησις αὕτη, ἣν ἐσχάτως ἔμαθον, εἶναι τοιαύτη, ὥστε δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω εἰς αὐτὴν ἀκόμη, καὶ περιμένω νὰ μάθω τὰς λεπτομερείας της. Ἄλλα τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐὰν ὁ κ. Σπάρταλης δὲν ἐταράχθη κατ' ἐλάχιστον ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου γεγονότος ὅπερ τὸν ἀπήλλαξεν ὁμολογουμένως μεγίστου ἄχθους, οἱ πλεῖστοι ὅμως τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων εἶναι πλήρεις ἀγανακτήσεως καὶ θλίψεως διὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ μεγαλειτέρου προστάτου των καὶ τοῦ αἰσθηματικωτέρου πατριώτου των ἀπὸ τῆς προξενικῆς θέσεως, ἥτις ὑπέστη ἤδη δυσαναπλήρωτον κενόν.

Κατὰ συνέπειαν ὅλων τούτων δὲν δύναμαι ἢ νὰ καταδικάσω τὴν πρὸς τὸν κ. Σπάρταλην ἄδικον ταύτην διαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μόνης τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, καθόσον εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς εὐγενοῦς αὐταπαρνήσεως τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου της. Ἀποκαλῶ δὲ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν ἄδικον, καθόσον δὲν ὑπάρχει οὐδεμία σταθερὰ βάσις ἐφ' ἧς αὕτη νὰ στηρίζεται. Δύναμαι δὲ νὰ διαβεβαιώσω θετικώτατα ὅτι εἰς τὰ ἐσχάτως διατρέξαντα ἐνταῦθα σκανδαλώδη γεγονότα ἅτινα ἐγέννησε μία ἁπλῆ παρεξήγησις, ὁ κ. Σπάρταλης προσωπικῶς δὲν ἔλαβεν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μέρος, ἀλλ' ἀπεναντίας κατέστη ἀντικείμενον θαυμασμοῦ ἕνεκα τῆς λαμπρᾶς ἀπαθοῦς διαγωγῆς του. Ἡ δὲ πρὸς τὸν κάλλιστον αὐτὸν ἄνδρα γενομένη προσβολὴ εἶναι ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς μὴ παρευρέσεώς του ἐν τῷ συμποσίῳ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιγραφὴν ἐνόμισα καθῆκον, νὰ προσθέσω τὴν ἔλλειψιν ταύτην, καὶ ν' ἀναφέρω τοὺς λόγους της, καὶ τὴν ὀρθότητα τῶν λόγων της ν' ἀποδείξω. Ἐννοῶ ὅτι τ' ἀνωτέρω δὲν ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τέρμα τόσῳ γενικῆς περιγραφῆς, ἀλλ' ἐθεώρησα ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ὑπὸ τῆς ἠθικῆς, καὶ ὑπὸ τοῦ δικαίου, τὸ νὰ ὑποστηρίξω τὴν ὑπόληψιν ἀνδρὸς, ὃν οὔτε γνωρίζω προσωπικῶς, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τὰ προτερήματα ἀνομολογεῖ τὸ Λονδῖνον.

TIMESON.

ΑΡΤΟΝ ΣΠΙΤΙΚΟΝ

Τὸ παρὰ τὸν Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΑΣ

κατασκευάζει διὰ μηχανῆς εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀγορᾶς τιμῆς ψωμὶ λαχταριστὸν, ἀπὸ καθαρὸν σιμιγδάλι, χωρὶς φαρίνα, σωστὴ ὀκᾶ καὶ ὅταν εἶναι καὶ δύο ἡμερῶν, γλυκύτατον καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, χωρὶς νὰ χάνῃ τὴν οὐσίαν του.

ΠΡΟΣ τούτοις κατασκευάζει πρώτης ποιότητος ζυμαρικὰ, **Μακαρόνια, Φιδὲ κτλ.**

Κάμνει ἀποστολὰς καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ δύο, ἓν εἰς τὴν Παλαιὰν Ἀγορὰν εἰς τὸ Λαχανοπωλεῖον **Παππανικολάου** (Καμπούρη) καὶ ἄλλο ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀπέναντι τοῦ Καταστήματος Μαϊφάρτ.

ΚΑΙ **κάρρα** μὲ τὸν κώδωνά των διὰ τὰς συνοικίας.

[ΣΤ'—]4

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ **Ὁδὸς Σταδίου**

(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ, ἀρωματικοὶ, λεπτοὶ, ἡ ποίησις τῶν τραπεζῶν, ἰδίως μὲ τὰ φρούτα, **ἀπαράμιλλοι.**

ΟΙΝΟΙ ΜΕΛΑΝΕΣ, πλήρεις ζωῆς, δυναμωτικοὶ, μὴ φέροντες καμμίαν ζάλην, **ἄδολοι.**

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ **μέλανος** τιμᾶται μόνον **90 λεπτ.**

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ **λευκοῦ** τιμᾶται μόνον **1 δραχ.**

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην διότι ἡ δημοτικότης τῶν οἴνων αὐτῶν προκαλεῖ τὰς παραποιήσεις.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κεντρικὴ Ἀποθήκη **Ὁδὸς Σταδίου,** ἀπέναντι τοῦ **Ταχυδρομείου.**

[Ε,—1]

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΣΙΑ

Ἀθῆναι.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ

Ἅπαντα τὰ εἴδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως

διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἴδους σφραγῖδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ τῶν καταστίχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος Edler I. Krische τοῦ Ἀννοβέρου.

ΜΟΝΗ ΑΜΟΘΗΚΗ διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀληθοῦς σιγαροχάρτου JOB τοῦ οἴκου JEAN BARDOU τῆς Γαλλίας.

[30—24]

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ)

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ἀγγέλλεται ἡ πώλησις ἀρωμάτων εἰς ὡρισμένας καὶ συγκαταβατικὰς τιμάς.

Vinaigres—Eaux de Cologne—Brillantine—Cold Cream—Pommades—Eaux Athéniennes—Eaux de Quinine—Elixirs des dents

Τὰ πάντα ἐκ τῶν διασήμων γαλλικῶν Οἴκων

PINAUD, VIOLET, ETC.

Ἑκάστη φιάλη τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν

Μόνον δρ. ν. 2

* * *

ΣΑΠΩΝΕΣ: Thridace, Veloutine, Miranda=**δρ.** νέας **2.**—Eaux allemandes=**δ.ν. 4.**—Laits d'Iris **δ. ν. 4,50.**—Poudre de Veloutine=**δ. ν. 4.**—Crême de Lys=**δ.ν. 2,50.**—Laits antéphéliques=**δ.ν. 7.**—Crêmes Pompadour=**δ.ν. 6.**—Elixirs et Poudres διὰ τοὺς ὀδόντας τῶν John Evans, Pierre et Botot=**δ. ν. 2,50.**

* * *

ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΟΥΡΕΙΩ

=ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΑΤΚΙΝΣΩΝ=

ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΩ πωλοῦνται ἐπίσης AUX DE COLOGNE ἀ. μεγέθους **δρ. ν. 10**, δευτέρου μεγέθους **δρ. ν. 5** καὶ τρίτου μεγέθους **δρ. ν. 3.**

ΜΥΡΑ διὰ ῥινόμακτρα διαφόρων εἰδῶν γ' μεγέθους **δρ. ν. 4,50**, δευτέρου μεγέθους **δρ. ν. 2,60.** MACASSAR OIL, **δρ. ν. 4.**—Stephanotis Brillantine **δρ. ν. 2.**—Διάφορα Eaux de Toilette, **δρ. ν. 3,50.** Toilet Vinegar, **δρ. 2.**—**Σάπωνες** Windsor πακέτα ἀνὰ **δρ. ν. 3**, πρὸς δὲ καὶ εἰς ῥάβδους δραμίων 85, **δρ. 1**, Σάπων Γλυκερίνη εἰς ῥάβδους δραμίων 75, δρ. ν. **1.**

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ πωλοῦνται ἐκτάκτου κομψότητος: **λαιμοδέται, μπαστούνια, ψῆκται, τσατσάραι, σιγαροθῆκαι** ἐκ ταρταρούγας, **ψαλίδια, ξυράφια** καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα. (10—7)

Ἤνοιξεν !!! Ἤνοιξεν

πρὸ πέντε ἡμερῶν γελόεν καὶ ἐρυθρόχρουν ὡς

ΜΠΡΙΖΟΛΑ αἱμοσταγὴς τὸ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ

καὶ σὺν αὐτῷ ἤνοιξαν καὶ τόσοι στόμαχοι τοσούτων πελατῶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ξενοδοχείου, οἵτινες ἐν μέσῳ γελώτων καὶ θυμηδίας καὶ τοσαύτης φαντασιώδους πολυτελείας καταβροχθίζουσι τὰ **τερψιλαρύγγια** φαγητά του.

Ἔχουν ὅλα ἑλκυστικὴν δύναμιν ὡς κόραι σφριγῶσαι!

Κάμνουν θαύματα, διότι σὲ χορταίνουν εὐθὺς, ἐνῷ ἅμα καθίσῃς νομίζεις ὅτι δὲν θὰ γλυτώσῃς μὲ πέντε μερίδαις τοὐλάχιστον!

Ἔχουν τὸ ἰδιαίτερον προσὸν νὰ σοῦ πληρώνουν μὲ τὸ αἱματόχρουν νόμισμα τῆς ὑγείας τὸ ὠχρὸν τοῦ Γεωργίου.

Διὰ τοῦτο

γίνεται ἔφοδος ἀπὸ τῆς **11**ης π. μ. καὶ τῆς **6**ης μ. .μ ὑπὸ τόσων πολιορκητῶν στομάχων.

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἂν γελασθῆς καὶ ὑπάγῃς κατὰ τὴν **1** μεσημέρι ἢ τὴν **8** τὸ βράδυ δὲν θὰ εὕρῃς οὔτε πατάταν.

Ἡ ὑπηρεσία

διεξάγεται ὑπὸ γαρσιῶν πρώτης μὲ ταχύτητα ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος. Πρὶν ξεδιπλώσῃς τὴν πετσέτα σου ἔχεις ἐνώπιόν σου τὸ φαγητόν. Σὲ ὑποχρεώνουν μέχρι . . . μπαξισιοῦ.

Ἡ καθαριότης

ὡς παρθένος ἰδιότροπος, μὲ λευκὴν ἐσθῆτα καὶ λευκοτέρους βραχίονας διατάττει τὰ πάντα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς σύστημα.

Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ φθάνει μέχρι τοῦ διπλώματος τῶν ΠΕΤΣΕΤΩΝ!!!

Οἱ πολυέλαιοι, τὰ διπλὰ παραπετάσματα, τὰ ἔπιπλα, ἡ ἐπίστρωσις τῶν τραπεζῶν, ὁ χρωματισμὸς τῶν τοίχων, ὅλα, ὅλα, δεικνύουν πρωτότυπον πνεῦμα καλαισθησίας (bon goût) καὶ πρὸς στιγμὴν νομίζεις ὅτι εὑρίσκεσαι εἰς ἑστιατόριον τοῦ Palais Royal.

Ἡ Κεντρικότης τοῦ Ξενοδοχείου

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, θέλει καταστήσει αὐτὸ κέντρον τοῦ καλλιτέρου κόσμου καὶ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων γευμάτων. Καὶ τοῦτο προνοήσας ὁ ἄξιος διευθυντὴς αὐτοῦ, ἐφρόντισε νὰ διασκευάσῃ καὶ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν, ἐπίσης μεγαλοπρεπῶς εὐπρεπισμένην, δι'οἰκογενείας καὶ ὁμίλους φίλων.

Κατὰ πάντα

εἶναι εὐρωπαϊκώτατον, ἀμίμητον, καὶ ὅστις ἐννοεῖ νὰ τρώγῃ καλὰ καὶ πληρώνῃ τίποτε, ἂς εἰσέρχεται εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἀρτισύστατον

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

"Η ΕΛΛΑΣ"

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τῇ πλατείᾳ Συντάγματος

[Ε,—5] καὶ ἐκεῖ **Au revoir!**